

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 1.2.2018
COM(2017) 753 final

2017/0332 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2017) 448 final} - {SWD(2017) 449 final} - {SWD(2017) 451 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

De flesta människor som bor i EU har mycket god tillgång till dricksvatten av hög kvalitet, framför allt jämfört med andra delar av världen. Detta beror på en lång tradition av dricksvattenförvaltning i många medlemsstater, men det är också till stor del ett resultat av EU:s miljölagstiftning och finansiering¹. Sedan 1980-talet har EU tillämpat regler med krav på strikta kontroller av vattensäkerhet. Detta innebär att avloppsvatten från tätbebyggelse samlas upp och renas, att industriutsläpp hanteras på ett säkert sätt, att användning av kemikalier godkänns på strikta villkor och att en helhetssyn tillämpas för att hantera gränsöverskridande vattenförekomster. I vissa fall har stora initialkostnader eller konkurrerande prioriteringar lett till att dessa regler inte kunnat omsättas i praktiken inom överenskomna tidsramar, men vattenförvaltningen har fortsatt att förbättras, och kommissionen och medlemsstaterna gör nu en gemensam, samordnad insats för att fullt ut genomföra reglerna så snart som möjligt².

Det är framför allt en rättsakt, rådets direktiv 98/83/EG om kvaliteten på dricksvatten³, som har stor betydelse eftersom den är särskilt utformad för att skydda människor från de skadliga effekterna av att dricka förorenat vatten genom att säkerställa att dricksvattnet är hälsosamt och rent. I stort sett har direktivet genomförts relativt väl av medlemsstaterna, men i direktivets metod för kontroll av kvaliteten på konsumtionsstället används parametrar som fastställdes för mer än 20 år sedan. Detta kräver en granskning av om direktivet på ett ändamålsenligt sätt hanterar befintliga och framväxande typer av påverkan och säkerställer att personer som lever i och besöker länderna i Europeiska unionen kan ha fortsatt tillgång till dricksvatten av hög kvalitet under kommande årtionden.

Dricksvatten är en viktig fråga för många européer. Dricksvatten stod i centrum för det första europeiska medborgarinitiativet Right2Water⁴ som samlade in över 1,8 miljoner underskrifter och som kommissionen reagerade positivt på. Initiativet lades fram för kommissionen i december 2013, och fordrade särskilt att *”EU:s institutioner och medlemsstater åläggs trygga att alla invånare åtnjuter rätten till vatten och sanitet”* och att *”EU ökar sina insatser att åstadkomma allmän tillgång till vatten och sanitet”*. Kommissionen uppmanade i sitt svar⁵ medlemsstaterna att göra allt de kan för att se till att alla har tillgång till en viss minimimängd vatten. Detta är helt i linje med Agenda 2030, särskilt mål 6 för hållbar utveckling och det

¹ Flera medlemsstater har tillgodosett sina grundläggande behov av vattentjänster med hjälp av medel från sammanhållningspolitiken. Under perioden 2014–2020 kommer 14,8 miljarder euro att investeras i vattensektorn genom EU:s sammanhållningspolitik. Ett av de förväntade resultaten är en bättre vattenförsörjning till mer än 12 miljoner människor.

² Detta framgår av den senaste omgången av översynen av genomförandet av miljölagstiftningen som finns på http://ec.europa.eu/environment/eir/index_en.htm.

³ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

⁴ ECI Right2Water: <http://www.right2water.eu/>.

⁵ COM(2014) 177 final.

tillhörande delmålet att ”uppnå allmän och rättvis tillgång till säkert och ekonomiskt överkomligt dricksvatten för alla”, som antogs 2015⁶. Kommissionen åtog sig också att se över direktivet som följaktligen togs med i kommissionens program om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit)⁷. Förslaget är därför en direkt uppföljning av det europeiska medborgarinitiativet Right2Water.

Översynen är också en del av planen för övergången till en cirkulär ekonomi⁸. Det reviderade förslaget kommer att hjälpa medlemsstaterna att hantera dricksvatten på ett resurseffektivt och hållbart sätt, och därigenom bidra till att minska energianvändningen och onödiga vattenförluster. Det kommer också att bidra till att minska antalet plastflaskor som vi använder, genom att stärka människors förtroende för kranvatten.

Kommissionen inledde denna process genom att först utvärdera direktivet i linje med principerna för bättre lagstiftning⁹. Resultaten av utvärderingen offentliggjordes den 1 december 2016¹⁰ och bidrog till att identifiera direktivets starka och svaga sidor. De bekräftade att direktivet är relevant för att säkerställa den höga kvaliteten på vatten som konsumeras i EU, eftersom dess grundläggande syfte är att stärka kontrollen av dricksvatten och se till att medlemsstaterna i de fall problem uppstår återställer den vattenkvalitet som krävs.

Utvärderingen identifierade dock fyra områden där det finns utrymme för förbättringar:

- förteckningen över parametrar,
- användningen av en riskbaserad metod,
- ökad öppenhet om vattenrelaterade frågor och konsumenternas tillgång till aktuell information, och
- material i kontakt med dricksvatten

Den åtföljande konsekvensbedömningen behandlade också det problem som togs upp i det europeiska medborgarinitiativet och i samråden, nämligen att delar av befolkningen, till exempel utsatta och marginaliserade grupper, i synnerhet romer, inte har tillgång till dricksvatten. På grundval av resultaten av konsekvensbedömningen ger detta lagstiftningsförslag proportionella svar på dessa frågor.

• **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget är en omarbetning av direktiv 98/83/EG som har ändrats 2003, 2009 och 2015. Av tydlighetsskäl anses en omarbetning vara det mest lämpliga förfarandet. Det är i linje med det åtagande som gjordes i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre

⁶ Förenta Nationernas generalförsamlings resolution av den 25 september 2015 *Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development*.

⁷ Kommissionens arbetsprogram 2015 (COM(2014) 910 final).

⁸ COM(2015) 614 final

⁹ https://ec.europa.eu/info/better-regulation-guidelines-and-toolbox_sv

¹⁰ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar om Refit-utvärderingen av dricksvattendirektivet 98/83/EG, SWD(2016) 428 final.

lagstiftning¹¹, dvs. att oftare använda omarbetning som lagstiftningsteknisk metod när befintlig lagstiftning ändras.

Allmänt sett är förslaget förenligt med EU:s lagstiftning på vattenområdet, framför allt vattendirektivet¹², havsmiljödirektivet¹³, avloppsvattendirektivet¹⁴ och nitratdirektivet¹⁵. Förslaget kompletterar i synnerhet artiklarna 6, 7 och 8 i vattendirektivet som rör kraven på att identifiera och övervaka vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten och att utse skyddade områden som omfattar dessa vattenförekomster. Dessutom kompletterar det artikel 11 i direktivet som ålägger medlemsstaterna att upprätta åtgärdsprogram som bland annat ska innehålla åtgärder för att skydda områden som används för uttag av dricksvatten.

Vatten efter den punkt där värdena ska iakttas ska betraktas som ”livsmedel” enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning¹⁶. Därför föreslås att bestämmelser om ”vatten som tappas på flaskor eller i behållare som är avsedda för försäljning” ska uteslutas från tillämpningsområdet för direktiv 98/83/EG, eftersom allt buteljerat dricksvatten omfattas av förordning (EG) nr 178/2002 efter den punkt där värdena ska iakttas.

Vad gäller särskilda kategorier av vatten som tappas på flaskor är naturligt mineralvatten undantaget från tillämpningsområdet för detta direktiv i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG¹⁷. Enligt artikel 9.4 tredje stycket i direktiv 2009/54/EG ska dock källvatten uppfylla bestämmelserna i det här direktivet. Därför bör källvatten även i fortsättningen omfattas av detta direktiv.

• **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Översynen av direktiv 98/83/EG ingick i kommissionens arbetsprogram för 2017 som ett nytt initiativ¹⁸ som kommer att hjälpa till att genomföra handlingsplanen för den cirkulära ekonomin. Förslaget innehåller inslag som stöder en hållbar förvaltning av dricksvatten på ett resurseffektivt sätt och som kommer att bidra till att minska konsumtionen av buteljerat

¹¹ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (EUT L 164, 25.6.2008, s. 56).

¹⁴ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse. EGT L 135, 30.5.1991, s. 40.

¹⁵ Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG av den 18 juni 2009 om utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten (Omarbetning) (EUT L 164, 26.6.2009, s. 45).

¹⁸ Kommissionens arbetsprogram 2017 (COM(2016) 710 final).

vatten. Detta ligger i linje med EU:s insatser för att minska växthusgasutsläpp och marint skräp¹⁹ och den europeiska plaststrategin²⁰.

Förslaget bidrar också till insatserna för att minska den administrativa bördan och utforma politiska åtgärder som är så ändamålsenliga och effektiva som möjligt, i linje med kommissionens meddelande om bättre lagstiftning²¹. Uppdatering av standarder och en helhetssyn på riskhantering bör också bidra till att upprätthålla konkurrenskraften för EU:s vattensektor och stimulera innovation. Förslaget syftar också till att förenkla kontroll- och rapporteringsförfaranden, med fokus på automatisering, mindre frekvent rapportering och mer relevanta data. Detta ligger i linje med EU:s strategi för bättre lagstiftning och kontroll av ändamålsenligheten för rapportering och övervakning²². Bestämmelserna för att förbättra medborgarnas tillgång till information om dricksvatten stämmer också överens med kommissionens strategi för den digitala inre marknaden²³.

Förslaget kommer också att bidra till att uppnå prioriterat mål 3 i det sjunde miljöhandlingsprogrammet till 2020: ”Att skydda unionens medborgare mot miljöbelastningar och risker för hälsa och välbefinnande”²⁴. Det stämmer också överens med prioriterat mål 4 som kräver att allmänheten har tillgång till tydlig miljöinformation på nationell nivå. I detta syfte innehåller förslaget korshänvisningar och säkerställer överensstämmelse med kraven i direktiv 2003/4/EG²⁵ och Inspire-direktivet²⁶.

Strykning av bestämmelserna om material i kontakt med dricksvatten (artikel 10 i direktiv 98/83/EG) kommer att säkerställa bättre överensstämmelse med lagstiftningen om den inre marknaden och i synnerhet med förordningen om byggprodukter²⁷. I konsekvensbedömningen drogs slutsatsen att den nuvarande artikeln, som förutsätter ömsesidigt erkännande mellan medlemsstaterna och innebär en rättsosäkerhet, kan utgöra ett hinder på den inre marknaden. Det föreslås att en ny artikel om riskbedömning av fastighetsinstallationer tar över några av de skyldigheter som tidigare ingick i artikel 10 i direktiv 98/83/EG och att det samtidigt utfärdas ett standardiseringsuppdrag enligt förordningen om byggprodukter i syfte att fastställa krav

¹⁹ Our Oceans, Seas and Coasts: http://ec.europa.eu/environment/marine/good-environmental-status/descriptor-10/index_en.htm.

²⁰ Kommissionens meddelande COM(2018) 28 final av den 16 januari 2018 – *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi*.

²¹ Kommissionens meddelande *Bättre lagstiftning: Bättre resultat för ett starkare EU*, COM(2016) 615 final.

²² Kontroll av ändamålsenligheten av rapportering och övervakning enligt miljölagstiftningen: http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/fc_overview_en.htm och COM(2017) 312 final: http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/pdf/action_plan_env_issues.pdf.

²³ Strategin för den digitala inre marknaden: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/shaping-digital-single-market>.

²⁴ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – *Att leva gott inom planetens gränser* (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG (EUT L 88, 4.4.2011, s. 5).

för byggnadsmaterial och byggprodukter i kontakt med dricksvatten. Avlägsnande av tekniska hinder för byggprodukter kan endast åstadkommas genom fastställande av harmoniserade tekniska specifikationer för att bedöma byggprodukternas prestanda. Därför finns det behov av att upprätta och offentliggöra de nödvändiga harmoniserade standarderna i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med förordning (EU) nr 305/2011.

Säkerhetsaspekter behandlas inom annan unionspolitik, särskilt direktiv (EU) 2016/1148 av den om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen²⁸. Kommissionen har också i oktober 2017 antagit en **handlingsplan** för att öka EU:s beredskap, motståndsförmåga och samordning vid attacker som involverar kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära ämnen (CBRN).

Slutligen svarar förslaget också på det europeiska medborgarinitiativet genom att ålägga medlemsstaterna att säkerställa tillgång till vatten för utsatta och marginaliserade grupper. Detta kommer också att bidra till att genomföra EU:s politik för integrering av romer inom EU-ramen för nationella strategier för integrering av romer²⁹ och rådets rekommendation om verkningsfulla åtgärder för integrering av romer i medlemsstaterna³⁰.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundar sig på artikel 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (f.d. artikel 130s i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen). Detta är samma rättsliga grund som det direktiv som är under omarbetning.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

EU har delad behörighet med medlemsstaterna när det gäller regler om miljö och hälsa inom vattensektorn. Detta innebär att EU endast kan lagstifta i den mån fördragen medger det och måste respektera principerna om nödvändighet, subsidiaritet och proportionalitet.

Målet för detta direktiv, nämligen att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar av dricksvatten, kommer att uppnås genom att införa minimikvalitetsnormer på EU-nivå samt genom att fastställa minimikrav för övervakning, rapportering, tillgång till vatten, öppenhet och avhjälpande åtgärder i de fall normerna inte uppfylls. Medlemsstaterna får avgöra vilka konkreta åtgärder (t.ex. typ av avhjälpande åtgärder, faktiska kontrollprogram) de vill vidta.

Översynen av direktivet utlöstes ursprungligen av det europeiska medborgarinitiativet Right2Water som fick mer än 1,8 miljoner underskrifter. Åtgärder på EU-nivå för att

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen (EUT L 194, 19.7.2016, s. 1).

²⁹ KOM(2011) 173 slutlig.

³⁰ Rådets rekommendation (2013/C 378/01) av den 9 december 2013 om verkningsfulla åtgärder för integrering av romer i medlemsstaterna (EUT C 378, 24.12.2013, s. 1).

säkerställa tillgång till dricksvatten efterlystes också av Europaparlamentet i dess svar på initiativet³¹ och som svar på EU:s engagemang för FN:s mål för hållbar utveckling³². Detta förslag innehåller därför allmänna bestämmelser på EU-nivå, inom ramen för EU:s befogenheter och med full respekt för subsidiaritetsprincipen, men ger medlemsstaterna en viss handlingsfrihet att avgöra hur de ska genomföra skyldigheten att förbättra tillgången till säkert dricksvatten.

Slutligen bekräftade också Refit-utvärderingen mervärdet av dricksvattenlagstiftning på EU-nivå, eftersom det kan vara till stor hjälp för att få en likvärdig vattenkvalitet i Europa. Detta framgår t.ex. av att medlemsstaterna, särskilt mindre sådana, som inte alltid har tillräckliga resurser och sakkunskap, förväntar sig att EU ska fortsätta att fastställa grundläggande kemiska och mikrobiologiska parametrar och tillhörande värden för dricksvattenkvalitet. Många berörda aktörer har också framhållit att EU-åtgärder är det bästa sättet att ta itu med framväxande hälsorisker i samband med vatten.

Omfattningen och effekterna av de åtgärder som anges i direktivet innebär att målen kan uppnås bättre på EU-nivå än på nationell nivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

Konsekvensbedömningen innehåller närmare uppgifter om proportionalitet och kostnadseffektivitet för alternativen i detta lagstiftningsförslag. På det hela taget visade den att de lämpligaste och mest kostnadseffektiva åtgärder som kan vidtas på EU-nivå i samband med översynen av direktivet är att

- (a) se över och uppdatera förteckningen över parametrar i direktivet i linje med nya vetenskapliga rön och samtidigt införa en riskbaserad metod för stora och små vattenleverantörer,
- (b) förbättra reglerna om öppenhet och tillgång till aktuell information för konsumenter,
- (c) förbättra och förenkla rapporteringen,
- (d) ta bort hinder för fri handel med material i kontakt med dricksvatten,
- (e) förbättra tillgången till säkert dricksvatten.

- **Val av instrument**

Detta förslag ändrar väsentligt direktiv 98/83/EG och lägger till många nya bestämmelser. Av tydlighetsskäl föreslås därför omarbetning som metod. Den rättsakt som omarbetas är ett direktiv, och för att få en samstämmig utformning av lagstiftningen och underlätta medlemsstaternas införlivande av akten avser även detta förslag ett direktiv.

³¹ Europaparlamentets resolution av den 8 september 2015 om uppföljning av det europeiska medborgarinitiativet Right2Water.

³² Målen för hållbar utveckling, Europeiska kommissionen (2017): https://ec.europa.eu/europeaid/policies/sustainable-development-goals_en.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Kommissionen har utvärderat genomförandet av direktiv 98/83/EG mot fem kriterier:

- ändamålsenlighet,
- effektivitet,
- samstämmighet,
- relevans och
- EU-mervärde.

Utvärderingen genomfördes parallellt med konsekvensbedömningsstudien, och de problemområden som identifierades i utvärderingen avspeglas i konsekvensbedömningens problemformuleringar och politiska alternativ.

Utvärderingen visade att direktivet är *ändamålsenligt* när det gäller att uppnå sina mål och att bidra till att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av förorening genom att säkerställa en hög nivå av iakttagande av parametervärdena. Relevansen av iakttagandenivåer som mäts mot delvis föråldrade parametrar är dock något begränsad. Den fann också att artikel 10 i direktivet som gäller ”material i kontakt med dricksvatten” ger medlemsstaterna alltför stor flexibilitet när det gäller att fastställa vad ”nödvändiga åtgärder” är. Detta har lett till ytterligare provningar och kontroller när en produkt släpps ut på marknaden i en annan medlemsstat, vilket har gjort bestämmelsen oändamålsenlig.

I analysen av *effektivitet* uppskattades den totala kostnaden för tillhandahållande av dricksvatten i EU 2014 till cirka 46,5 miljarder euro. 8,3 miljarder euro av detta kan hänföras till genomförandet av direktivet. Även om de hälsofördelar som blir ett resultat av direktivet inte kunde kvantifieras³³ visade utvärderingen att de totala fördelarna klart överväger de totala kostnaderna. Utvärderingen fann inga bestämmelser som medför orimliga administrativa kostnader för övervakning, tillhandahållande av information och rapportering. Endast flexibiliteten i artikel 10 i direktiv 98/83/EG (som förklaras ovan) befanns vara en avsevärd och onödig börda för industrin.

Samstämmigheten mellan direktiv 98/83/EG och vattendirektivet är särskilt viktig, eftersom skyddet av dricksvatten är en oumbärlig del av planer och åtgärder inom ramen för vattendirektivet. Direktiv 98/83/EG hänvisar inte till skyddet av vattenresurser som ska användas för uttag av dricksvatten, främst på grund av att det föregick vattendirektivet. Denna brist måste åtgärdas för att säkerställa att både principen om att förorenaren betalar och försiktighetsprincipen tillämpas. Förslaget kommer därför att bidra till ökad enhetlighet mellan de båda direktiven genom att införa en riskbaserad metod från uttag till kran, och genom att förbättra informationsutbytet och kommunikationen mellan medlemsstaternas

³³ I konsekvensbedömningen konstaterades att kvantifiering genom proxyvärden är möjlig.

myndigheter och vattenleverantörer för att se till att det finns en fullständig förvaltningscykel för vatten.

När det gäller *relevans* konstaterade utvärderingen att de parametervärden som fastställs i direktiv 98/83/EG inte längre är lämpliga eftersom de inte återspeglar vetenskapens utveckling, bättre riskbedömningar, ett förändrat konsumentbeteende och nya typer av miljöpåverkan.

Mervärdet för EU av direktiv 98/83/EG är att det säkerställer samma skyddsnivå för människors hälsa från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar i hela EU. Som ett exempel kan nämnas att färre stora dricksvattenincidenter observerade i EU än i andra regioner i världen, men det kan inte visas att detta är en konsekvens av direktiv 98/83/EG.

De viktigaste områdena för förbättringar som identifierat under utvärderingen var därför

- förteckningen över parametrar,
- avsaknaden av en riskbaserad metod,
- bristen på öppenhet och tillgång till aktuell information för konsumenter, och
- material i kontakt med dricksvatten.
- **Samråd med berörda parter**

I enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning³⁴ har flera samrådsaktiviteter ägt rum.

- Ett öppet offentligt samråd på grundval av ett nätbaserat frågeformulär.

Efter det europeiska medborgarinitiativet om rätten till vatten (Right2Water)³⁵ mellan juni och september 2014 genomförde kommissionen ett öppet offentligt samråd på alla språk om kvaliteten på dricksvatten. Samrådet resulterade i 5 908 svar och 138 yttranden och ståndpunktsdokument från de viktigaste berörda aktörerna. I september 2014 och i oktober 2015 höll kommissionen också möten med berörda aktörer för att diskutera öppenhet och riktmärkning.

- Riktade offentliga samråd

Kommissionen anordnade tre riktade samrådskonferenser med berörda aktörer: i maj 2015 för Refit-utvärderingen, i december 2015 för konsekvensbedömningen och i september 2016 om översynen av dricksvattnormerna. Dessa nått ett brett spektrum av berörda aktörer, inklusive nationella och regionala myndigheter, företrädare för näringslivet, branschorganisationer och företag samt experter. Konferenserna samlade en mängd olika uppfattningar och gav kommissionen möjlighet att diskutera direkt med de berörda aktörerna. Särskilda arbetsdokument eller frågeformulär utfärdades för samtliga konferenser, och alla

³⁴ Särskilt verktygslådorna 10 och 50 i samband med det tolv veckor långa internetbaserade offentliga samrådet och de kompletterande strategierna och verktygen för att engagera samtliga berörda aktörer och fokusera på eventuella informationsluckor, vilket skedde genom efterföljande riktade samråd med berörda aktörer.

³⁵ ECI Right2Water: <http://www.right2water.eu/>.

presentationer och protokoll, inklusive deltagarförteckningar, gjordes tillgängliga för allmänheten³⁶.

- **Refit-återkoppling**

Efter att den inledande konsekvensbedömningen offentliggjordes på webbplatsen för bättre lagstiftning den 28 februari 2017 fick berörda aktörer en frist fram till den 28 mars 2017 för att lämna synpunkter på detta dokument.

- **Kompletterande samråd**

Vid flera andra tillfällen informerade kommissionen berörda aktörer om översynen och uppmanade dem att inkomma med synpunkter, till exempel i januari 2016 vid ett välbesökt Paramount-seminarium om skydd av dricksvatten, eller vid diskussioner vid olika expertgruppsmöten. För att säkerställa en så transparent process som möjligt offentliggjordes alla relevanta handlingar som ingick i översynen, t.ex. den studie som låg till grund för konsekvensbedömningen³⁷.

Samråden gav ett klart stöd för att uppdatera och se över förteckningen över parametrar. Det offentliga samrådet föredrog med överväldigande majoritet den förteckning som innefattade hormonstörande ämnen, ämnen som används i konsumentprodukter och läkemedel, medan många tekniska experter inte var av samma mening. De flesta berörda aktörer föredrog ett EU-omfattande genomförande av en riskbaserad metod. De ville emellertid säkerställa att medlemsstaterna har tillräcklig flexibilitet i detta avseende. Behovet av harmonisering i fråga om material och produkter i kontakt med dricksvatten påpekades ständigt av en rad berörda aktörer.

Ett kraftfullt budskap från det offentliga samrådet, särskilt från allmänheten, var en önskan om mer aktuell nätbaserad information om kvaliteten på dricksvatten. Konsumenterna känner osäkerhet inför kranvatten när de är utomlands inom EU och är, trots höga iakttagandenivåer, i allmänhet ganska obenägna att lita på det. Åsikterna gick isär om huruvida direktivet bör innehålla bestämmelser om tillträde till vatten. De som var emot hävdade att tillgången på vatten faller utanför direktivets tillämpningsområde och därför borde tas upp i annan EU:s lagstiftning, eller någon annanstans.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Förslaget och konsekvensbedömningen baseras på ett omfattande material och ett stort antal studier som det hänvisas till i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om konsekvensbedömningen.

I december 2015 inleddes ett samarbetsprojekt med WHO:s regionala kontor för Europa för att stödja en översyn av bilaga I till direktiv 98/83/EG (förteckning över parametrar som bör

³⁶ Möte den 23 september 2016: <https://circabc.europa.eu/w/browse/c8a02539-ab12-48b6-9367-38e40cafd6cb>, möte den 26 maj 2015: <https://circabc.europa.eu/w/browse/ca2f82a5-20ab-4106-9c44-7b67a911ac2f>, och möte den 8 december 2015: <https://circabc.europa.eu/w/browse/3fccab4b-812d-46be-8efe-1f866cf556c5>.

³⁷ <https://circabc.europa.eu/w/browse/4fea449b-0b66-4f0f-b934-0177cae4d7e2>

ingå i direktivet). Projektet avslutades sommaren 2017³⁸. Mer information om projektets rekommendationer och hur de användes i kommissionens förslag finns i avsnitt 5 ”Övriga inslag”.

Flera studier har utförts av externa parter som fick i uppdrag att bedöma översynen av direktivet. I dessa studier ingick

- en materialvägledning för användare och VVS-montörer³⁹,
- undersökningsrapporten om produkter och material i kontakt med dricksvatten⁴⁰, och
- konsekvensbedömningsstudien⁴¹.

I konsekvensbedömningsstudien som utfördes av oberoende externa parter användes också ett modelleringsverktyg för att bedöma politiska alternativ och rekommenderade åtgärds paket.

• **Konsekvensbedömning**

Förslaget grundar sig på en konsekvensbedömning som fick ett positivt yttrande med reservationer⁴² från kommissionens nämnd för lagstiftningskontroll den 23 juni 2017. De frågor som togs upp av nämnden för lagstiftningskontroll behandlades i den reviderade versionen av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om konsekvensbedömningen, som innehåller ett särskilt kapitel om de ändringar som gjorts efter yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll. På grundval av utvärderingen, samråden med berörda aktörer och det europeiska medborgarinitiativet Right2Water har ett antal alternativ utarbetats för att ta itu med vart och ett av de identifierade problemområdena. I konsekvensbedömningen undersöktes alternativen för att fastställa i vilken utsträckning de kan bidra till att uppnå direktivets övergripande mål att skydda konsumenternas hälsa, deras ekonomiska konsekvenser och deras miljöpåverkan till 2050. Resultaten finns i konsekvensbedömningen och i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om konsekvensbedömningen.

De fem politiska alternativen innefattar

- alternativ för att anpassa förteckningen över parametrar i direktivet till senaste normer genom utökning eller begränsning av förteckningen,
- antagandet av den riskbaserade metoden för stora (och små) vattenleverantörer,
- harmonisering av normer för material i kontakt med dricksvatten,
- förbättring av konsumenternas tillgång till aktuell information och bättre övervakning av genomförandet, och
- alternativ för att ge tillgång till vatten.

³⁸ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/review_en.html

³⁹ <http://publications.europa.eu/s/c6vG>.

⁴⁰ [https://circabc.europa.eu/d/a/workspace/SpacesStore/0b93e708-5e20-4c35-8fbd-8554a87e7cb5/09 %20-%201.1 %20Study%20Report%20-%20Products-Materials%20in%20contact%20with%20Drinking%20Water.pdf](https://circabc.europa.eu/d/a/workspace/SpacesStore/0b93e708-5e20-4c35-8fbd-8554a87e7cb5/09%20-%201.1%20Study%20Report%20-%20Products-Materials%20in%20contact%20with%20Drinking%20Water.pdf).

⁴¹ <http://publications.europa.eu/s/c6vH>.

⁴² http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/review_en.html

Analyserna och den följande rangordningen av alternativen ledde till slutsatsen att en kombination av olika alternativ skulle vara det bästa sättet att långsiktigt hantera alla de problemområden som identifierats i utvärderingen. En kombination av alternativen kommer att säkerställa

- dricksvatten av hög kvalitet för alla i EU – en uppdaterad och förbättrad förteckning över parametrar på grundval av WHO:s rekommendationer kommer också att skydda människor från framväxande faror för människors hälsa,
- en modernare modell för kontroll, genom användning av en riskbaserad metod för både stora och små vattenleverantörer,
- modernisering och därmed förenkling av rapporteringsbestämmelserna,
- att konsumenterna får aktuell och relevant information,
- förbättrad tillgång till vatten och tillhandahållande av tillgång till vatten för utsatta och marginaliserade grupper.

Alternativen rangordnades och tre åtgärds paket utarbetades. Två av dem (paketen 2 och 3) var de föredragna paketen från hälso- och miljösynpunkt. Den lilla ökningen av kostnaderna för båda paketen är legitima och uppvägs av hälsofördelarna. Båda åtgärds paketen ger svar på alla fyra områden för förbättringar som identifierades i utvärderingen. Åtgärds paket 3 förbättrar också avsevärt situationen för icke-anslutna EU-medborgare eftersom det behandlar – med ett separat alternativ – frågan om tillgång till vatten som identifierats i det europeiska medborgarinitiativet Right2Water och i mål 6 för hållbar utveckling. Detta separata alternativ omfattar en rad åtgärder för att förbättra tillgången till vatten, men de relaterade ytterligare uppbyggnadskostnaderna är med största sannolikhet överskattade eftersom de – i avsaknad av mer exakta uppgifter – de bygger på antagandet att hälften av de icke-anslutna personerna skulle förses med enskilda beredningssystem.

Det beslutades därför att detta lagstiftningsförslag bör behålla fördelarna i åtgärds paket 3 genom att införa en allmän skyldighet att förbättra tillgången till dricksvatten för alla och att säkerställa tillgång för utsatta och marginaliserade grupper, samtidigt som de överlåter åt medlemsstaterna att besluta hur man bäst kan förbättra tillgången till vatten med beaktande av specifika lokala förhållanden. Det antas att genomförandet av dessa åtgärder skulle vara betydligt billigare än att förse hälften av alla icke-anslutna personer med alternativa system (som i åtgärds paket 3).

Även om den allmänna principen fastställs på EU-nivå ligger detta i linje med proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna, eftersom medlemsstaterna har ett stort utrymme för bedömning av hur man bättre ska kunna säkerställa tillgång till vatten.

I praktiken innebär detta att förslagets kostnader och konsekvenser kommer att uppgå till mellan 5,9 miljarder euro (åtgärds paket 2) och 7,3 miljarder euro (åtgärds paket 3). Dessa kostnader kommer främst att bäras av vattenleverantörerna. Konsumenterna skulle få en mycket marginell ökning av sina hushållskostnader. Detta innebär dock ingen risk för oöverkomliga kostnader för dricksvatten, och ökningen kan uppvägas av att människor dricker kranvatten i stället för buteljerat vatten.

De administrativa kostnaderna för nationella myndigheter bedömdes som försumbara eller minskande. Exempelvis kommer förenklade rapporteringskrav att leda till att de årliga driftskostnaderna minskar med 0,35 miljoner euro.

Båda åtgärds paketerna har en positiv påverkan på miljön eftersom det antas att konsumenternas ökade förtroende för kranvatten kommer att leda till en minskad konsumtion av buteljerat vatten. Detta kommer att stimuleras ytterligare genom att alla konsumenter får bättre tillgång till aktuell information. Dessutom kommer kravet på stora och små vattenleverantörer att använda den riskbaserade metoden att leda till mindre behov av behandling, och därmed energibesparingar och mindre utsläpp av kemikalier till miljön. Den riskbaserade metoden bör också förbättra hanteringen av föroreningar vid källan och tillämpningen av principen att förorenaren betalar.

Kravet på medlemsstaterna att förbättra och tillhandahålla en viss nivå av tillgång till vatten kommer att vara ett steg i rätt riktning mot att uppfylla delmålen inom mål 6 för hållbar utveckling. Det kommer också att ha den positiva bieffekten att skapa arbetstillfällen.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Alla de alternativ som undersöktes i konsekvensbedömningen har antingen en försumbar inverkan på den administrativa bördan eller innebär faktiskt att den minskar, främst eftersom större delen av kostnaderna belastar vattenaktörer och inte nationella myndigheter. För att minska den administrativa bördan och förenkla förfarandena bygger detta förslag vidare på konsekvensbedömningen genom att avsevärt minska skyldigheterna att lämna nationella rapporter till kommissionen. I stället för att medlemsstaterna åläggs att lämna in en rapport, behöver de upprätta datamängder med sina kontrollresultat endast om de parametervärden som anges i direktivet överskrider. De kommer också att vara skyldiga att lämna ytterligare information, till exempel riskbedömningar. Detta väntas leda till besparingar på upp till 0,35 miljoner euro per år.

För att följa proportionalitetsprincipen kommer små vattenleverantörer att få längre tid på sig än stora och mycket stora vattenleverantörer att genomföra den riskbaserade metoden. För att undvika att belasta små vattenleverantörer kommer dessa inte att behöva uppdatera sin nätbaserade information lika ofta som stora och mycket stora leverantörer.

Slutligen kommer de föreslagna bestämmelserna om konsumentinformation och öppenhet att göra förslaget anpassat till en internetbaserad verklighet genom att ställa krav på vattenleverantörerna att i större utsträckning använda digitala medel för att informera konsumenterna om kvalitet och faror när det gäller dricksvatten.

- **Grundläggande rättigheter**

Som nämns i kommissionens meddelande om det europeiska medborgarinitiativet *”Vatten och sanitet är en mänsklig rättighet! Vatten är en samhällsnytta, inte en handelsvara!”*⁴³ är tillgången till säkert dricksvatten och sanitet oskiljbart kopplad till rätten till liv och

⁴³ COM(2014) 177.

människans värdighet, som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁴⁴, samt till behovet av en skälig levnadsstandard. Kommissionen underströk också betydelsen av människorättsdimensionen av tillgång till säkert dricksvatten och åtog sig att se till att denna har en central plats i kommissionens politik.

Under det senaste årtiondet har rätten till säkert dricksvatten och sanitet erkänts i internationell rätt, mest framträdande på FN-nivå⁴⁵. I FN:s generalförsamlings resolution 64/292 erkänns rätten till säkert och rent dricksvatten och sanitet som en mänsklig rättighet som är absolut nödvändig för full livskvalitet och åtnjutande av samtliga mänskliga rättigheter. I slutdokumentet från FN:s konferens om hållbar utveckling 2012 (Rio+20) bekräftade stats- och regeringscheferna och företrädarna på hög nivå sina åtaganden när det gäller den mänskliga rätten till säkert dricksvatten och sanitet, som ska genomföras stegvis för befolkningarna med full respekt för nationell suveränitet⁴⁶. Dessa åtaganden bekräftades 2015 då stats- och regeringscheferna ställde sig bakom mål 6 för hållbar utveckling och tillhörande delmål att senast 2030 *”uppnå allmän och rättvis tillgång till säkert och ekonomiskt överkomligt dricksvatten för alla”*.

På europeisk nivå har Europarådets parlamentariska församling förklarat att tillgången till vatten måste erkännas som en grundläggande mänsklig rättighet eftersom vatten är en förutsättning för liv på jorden och en resurs som mänskligheten måste dela på⁴⁷. EU har också bekräftat att *”alla stater har människorättsskyldigheter avseende tillträde till säkert dricksvatten, vilket måste vara tillgängligt, fysiskt åtkomligt, ekonomiskt överkomligt och av acceptabel kvalitet”*⁴⁸.

Kommissionen tog hänsyn till allt detta vid utarbetandet av sitt svar på det europeiska medborgarinitiativet Right2Water och detta lagstiftningsförslag.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte kommissionens budget. Det förväntas att det kan genomföras inom ramen för de befintliga anslagen för kommissionen och Europeiska miljöbyrån och att inga ytterligare resurser behövs.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Stora leverantörer kommer att förväntas genomföra den riskbaserade metoden inom tre år, medan små vattenleverantörer kommer att ha sex år på sig.

⁴⁴ EUT C 326, 26.10.2012, s. 391.

⁴⁵ FN:s generalförsamlings resolution nr 64/292 av den 3 augusti 2010 och FN:s råd för mänskliga rättigheters resolutioner 7/22 av den 28 mars 2008 och 15/9 av den 6 oktober 2010.

⁴⁶ <http://www.un.org/en/sustainablefuture/>.

⁴⁷ Europarådets parlamentariska församlings resolution nr 1693/2009.

⁴⁸ Uttalande från den höga representanten, Catherine Ashton, på EU:s vägnar för att fira Världsvattendagen (dok. 7810/10) den 22 mars 2010.

Bilagorna kommer att ses över regelbundet mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Direktivet kommer att utvärderas tolv år efter dess införlivande för att utvärderingen ska kunna grundas på data från två hela sexårscykler.

För att säkerställa att direktivet uppnår sitt mål att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av förorenat dricksvatten, och för att förbättra andra områden där direktivet befanns vara mindre optimalt, har ett antal olika resultatindikatorer föreslagits. Dessa kommer att användas för framtida utvärderingar och kommer att utformas i samarbete med Europeiska miljöbyrån, med beaktande av resultaten av kontrollen av ändamålsenligheten⁴⁹ av miljöövervakning och miljörapportering. Resultatindikatorerna är följande:

- Antalet incidenter (dvs. fall av potentiell fara för människors hälsa) och fall där gränsvärdena överskridits i EU. I det nya rapporteringssystemet kommer medlemsstaterna uppmanas att rapportera på ett mer ändamålsenligt sätt om dessa incidenter och om de lösningar som valts.
- Antalet människor i EU som har tillgång till dricksvatten.
- Långsiktiga hälsoeffekter till följd av dricksvattnets kvalitet – detta kommer att kräva ytterligare epidemiologiska studier i samband med en specialiserad organisation, exempelvis WHO.
- De nya öppenhetskraven och den minimiinformation som ska finnas tillgänglig på nätet, till exempel läckagenivåer i näten. Detta kommer att möjliggöra en systematisk analys av genomförandegrad och resultat.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Med tanke på förslagets tillämpningsområde och det faktum att det är en omarbetning av ett befintligt direktiv (direktiv 98/83/EG), som alla medlemsstater har införlivat i sin helhet, är det varken motiverat eller proportionerligt att begära förklarande dokument om införlivandet.

- **Närmare redogörelse för hur WHO:s rekommendationer om parametrar och parametervärden för förslaget har beaktats**

De gällande parametervärden som fastställs i bilaga I till direktiv 98/83/EG baseras i allmänhet på Världshälsoorganisationens riktlinjer för dricksvatten. Dessa riktlinjer uppdateras regelbundet och ändrades senast i början av 2017 genom det första tillägget till den fjärde upplagan⁵⁰.

Vissa skillnader mellan WHO:s riktlinjer och direktiv 98/83/EG i fastställandet av parametrar och deras nivåer fanns redan när direktivet antogs 1998. Exempelvis:

- WHO:s riktlinjer omfattar inte normer för gruppen pesticider, medan direktivet omfattar alla pesticider och deras nedbrytningsprodukter.

⁴⁹ Kontroll av ändamålsenligheten av rapportering och övervakning enligt miljölagstiftningen: http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/fc_overview_en.htm och COM(2017) 312 final: http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/pdf/action_plan_env_issues.pdf.

⁵⁰ Den fjärde upplagan av riktlinjerna offentliggjordes 2011 och det första tillägget till denna fjärde upplaga offentliggjordes i början av 2017.

- WHO:s riktvärden är baserade på en livslång cancerrisk på 10^{-5} , medan EU har valt en mer försiktig inriktning med ett riskvärde på 10^{-6} som godtagbart.

I december 2015 slutförde kommissionen och WHO:s regionala kontor för Europa ett samarbetsprojekt för dricksvattenparametrar, vars slutrapport offentliggjordes 2018⁵¹ (nedan kallad *WHO-rapporten*). Syftet med projektet var att ge politiskt relevant vetenskaplig rådgivning som kan ligga till grund för översynen av bilaga I till direktivet.

Det finns en hög grad av samstämmighet mellan detta lagstiftningsförslag och WHO:s rekommendationer i WHO-rapporten. I synnerhet bekräftar rekommendationerna behovet av att upprätta en förteckning över utvalda parametrar, bland de hundratals parametrar för vilka det finns WHO-riktvärden. Kommissionen har tagit över de flesta av de rekommenderade parametrarna och parametervärdena från denna förteckning, men för ett fåtal parametrar har ett annat tillvägagångssätt föreslagits. I detta avsnitt presenteras skälen till att kommissionens förslag inte följer WHO:s rekommendationer i ett fåtal fall.

1. Parametrar som bör tas bort från bilaga I enligt WHO:s rekommendation

På grund av deras låga förekomst i dricksvatten, vanligtvis till följd av föroreningsincidenter, rekommenderades i WHO-rapporten att fem parametrar skulle tas bort från direktivet:

- **bensen,**
- **cyanid,**
- **1,2-dikloretan,**
- **kvicksilver,** och
- **polycykliska aromatiska kolväten (PAH).**

WHO motiverade borttagandet av dessa parametrar genom att förklara att de fortfarande kan kontrolleras vid behov av medlemsstaterna på grundval av WHO:s riktvärde. Berörda aktörer, och särskilt medlemsstaternas myndigheter, var starkt emot ett borttagande, av hälsoskäl och även på grund av behovet av att ha ett bindande värde som fastställts på EU-nivå. **Det beslutades därför att behålla dem i bilaga I.** Den riskbaserade metod som anges i direktivet tillåter emellertid vattenleverantörer att ta bort en parameter från förteckningen och bara kontrollera den under vissa förhållanden. Vattenleverantörerna har därför rätt att inte kontrollera dessa parametrar om de är irrelevanta i ett vattenförsörjningsområde. Sist men inte minst har de beredningsanläggningar som behövs för att uppfylla dessa gränsvärden redan byggts.

2. Parametervärden som bör höjas enligt WHO:s rekommendation

I WHO-rapporten rekommenderades en uppdatering av värdena för **antimon (upp från 5 till 20 µg/l), bor (upp från 1 till 2,4 mg/l) och selen (upp från 10 till 40 µg/l)** på grundval av senast tillgängliga hälsobaserade riktvärden som offentliggjorts i första tillägget till den fjärde utgåvan av WHO:s riktlinjer. De nuvarande värdena har gällt i årtionden och därför väntas inte några kostnadsökningar eftersom beredningstekniker för att uppfylla gränsvärdena redan

⁵¹ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/review_en.html

har införts. I alla händelser gör den riskbaserade metoden det möjligt för vattenleverantörer att ta bort en parameter från förteckningen och bara kontrollera den under vissa förhållanden. Därför **har ursprungliga, strängare värden bibehållits i bilaga I** till direktivet.

För **bor** mer specifikt har vissa nationella undantag beviljats i regioner där berggrunden har hög borhalt och där bor förekommer naturligt i grundvattnet. Uppmaningar om att ändra värdet för bor kom också från Europaparlamentet (E-9146/2016, P-0848/2016, E-10 109/2014). Även om det inte finns något nytt officiellt yttrande har Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) tidigare rekommenderat⁵² – för att skydda alla åldersgrupper – att naturligt mineralvatten inte bör innehålla mer än 1,5 mg bor per liter.

3. Nya parametrar som bör införas enligt WHO:s rekommendation

3.1 Klorat och klorit

I WHO-rapporten rekommenderades att införa **klorat (ClO_3) och klorit (ClO_2)** som nya parametrar och att fastställa värdet 0,7 mg/l för båda två. Båda är främst biprodukter från desinfektion med hypoklorit. WHO erkände att detta värde kan vara för högt och påpekade att det skulle vara lämpligt med lägre värden om sådana är möjliga att klara. En orsak till problemet har identifierats, nämligen att klorat bildas i hypokloritlösningar som inte är färska och som lagras under lång tid, särskilt vid höga temperaturer.

I ett särskilt yttrande från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) 2015⁵³ konstaterades att klorathalter på 0,7 mg/kg i dricksvatten (det värde som föreslås av WHO) kan leda till för hög exponering av klorat för spädbarn och småbarn. Myndigheten konstaterade vidare att klorat kan hämma jodupptag, men att det behövs mer hälsodata om hur klorat påverkar människors jodupptag. Efsa hänvisade också till FAO/WHO:s gemensamma expertkommitté för livsmedelstillsatser (JECFA) som utvärderade klorat och kom fram till ett hälsobaserat värde på 0,01 mg/kg kroppsvikt som det toxikologiska referensvärdet för riskbedömning av kronisk toxicitet, vilket skulle motsvara ett värde för dricksvatten på 0,24 mg/l.

Kommissionen anser därför att det är motiverat att fastställa **värdet för klorat och klorit på en strängare nivå på 0,25 mg/l, vilket är ungefär en tredjedel av vad som föreslås av WHO.**

3.2 Perfluorerade föreningar

I WHO-rapporten föreslogs parametervärden för två enskilda perfluorerade ämnen: för perfluoroktansulfonat (**PFOS**) **bör ha ett värde på 0,4 µg/l** och perfluoroktansyra (**PFOA**) **ett värde på 4 µg/l.**

⁵² Yttrande av den 22 juni 2005 från vetenskapliga panelen för främmande ämnen i livsmedelskedjan på begäran av kommissionen avseende koncentrationsgränser för bor och fluor i naturligt mineralvatten http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/237.pdf

⁵³ <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4135>

PFOS och PFOA var ursprungligen de vanligaste perfluorerade föreningarna. De påträffas i grundvatten, främst som en följd av förorening av jord genom brandsläckningsskum som bryts ned till dessa och vissa andra perfluorerade ämnen. De kan emellertid också uppstå till följd av industriella punktföroreningar, och härröra från produkter med vatten- eller fettavstötande material såsom teflonbelagda stekpannor och kastruller, fettätt papper, pizzagrillor eller vattentät och smutsavstötande sportutrustning för utomhusbruk.

PFOS och PFOA är långlivade, bioackumulerande och toxiska ämnen. PFOS ingick ursprungligen i förteckningen över ämnen som omfattas av begränsningar i bilaga XVII till Reach-förordningen⁵⁴, men regleras nu som en långlivad organisk förorening enligt förordning (EG) nr 850/2004⁵⁵. PFOA, PFOA-salter och PFOA-besläktade ämnen lades till i förteckningen över ämnen som omfattas av begränsningar i bilaga XVII till Reach-förordningen den 14 juni 2017⁵⁶ eftersom kommissionen ansåg att tillverkning, användning eller saluföring av dessa medför en oacceptabel risk för människors hälsa och miljön.

Den 7 juli 2017 fördes perfluorhexan-1-sulfonsyra och dess salter (PFHxS) upp på Reachs kandidatlista över ämnen som inger mycket stora betänkligheter, som ett mycket långlivat och mycket bioackumulerande ämne i enlighet med artikel 57 e i Reach-förordningen.

Det finns dock ett stort antal ämnen med varierande kolkedjelängder som kan innefatta perfluoralkylkarboxylsyror (inbegripet PFOA), perfluoralkansulfonsyror (inbegripet PFOS), perfluoralkansulfinsyror, fluortelomeralkoholer och perfluoralkansulfonamider. PFOS och PFOA är de vanligast förekommande ämnena, men eftersom de har ersatts av liknande per- och polyfluoralkylerade ämnen (PFAS) som ofta har kortare kolkedjor, är det sannolikt att PFOS och PFOA och är inte längre representativa för denna grupp av antropogena långlivade kemikalier⁵⁷.

Det finns för närvarande ingen lagstiftning som reglerar hela gruppen av dessa ämnen, och det finns ingen uttömmande förteckning över alla tillgängliga ämnen. Sverige har gjort ingående undersökningar av PFAS⁵⁸. Det svenska Livsmedelsverket har rekommenderat gränsvärden för dricksvatten baserat på förekomsten av elva PFAS-ämnen (PFBS, PFHxS, PFOS, 6:2 FTSA, PFBA, PFPeA, PFHxA, PFHpA, PFOA, PFNA och PFDA). Om summan av dessa elva PFAS-ämnen uppgår till en koncentration som överstiger 0,09 µg/l, rekommenderar

⁵⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1), nedan kallad *Reach-förordningen*.

⁵⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 7).

⁵⁶ Kommissionens förordning (EU) 2017/1000 av den 13 juni 2017 om ändring av bilaga XVII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) vad gäller perfluoroktansyra (PFOA), PFOA-salter och PFOA-besläktade ämnen (EUT L 150, 14.6.2017, s. 14).

⁵⁷ Exempel från Sverige visar minskningen av PFOS i vatten:
<http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0013935117308976>

⁵⁸ <http://www.kemi.se/en/global/rapporter/2015/report-7-15-occurrence-and-use-of-highly-fluorinated-substances-and-alternatives.pdf>

Livsmedelsverket att åtgärder vidtas så snart som möjligt för att minska föroreningarna. Förenta staterna har rekommenderade hälsonivåer för PFOA/PFOS på 0,07 µg/l. I förteckningen över prioriterade ämnen enligt direktiv 2008/105/EG⁵⁹ ingår PFOS med ett värde på 0,00065 µg/l. Detta visar att det är möjligt att nå lägre parametervärden än dem som rekommenderas av WHO. Eftersom dessa ämnen inte hör hemma i miljön föreslås en försiktighetsansats som liknar den som används för pesticider i direktiv 98/83/EG. Kommissionen föreslår därför att avvika från WHO:s rekommendation på 4 µg/l (PFOA) och 0,4 µg/l (PFOS) för dessa två enskilda ämnen och i stället reglera hela gruppen.

Förslaget är att reglera gruppen av PFAS-ämnen, såsom de definierats av OECD⁶⁰, och att föreslå värden på **0,1 µg/l för enskilda PFAS och 0,5 µg/l för PFAS totalt**, såsom görs för pesticider. Eftersom dessa värden är högre än de som rekommenderas i Sverige och Förenta staterna bör det vara möjligt att uppfylla dem.

4. Hormonstörande ämnen

WHO rekommenderade inte riktvärden för hormonstörande ämnen men föreslog – eftersom vattenlevande organismer är mycket känsligare för östrogena ämnen än däggdjur, inklusive människor – att det skulle vara möjligt att använda försiktighetsreferensvärden som ligger nära nuvarande eller möjliga framtida miljökvalitetsnormer för skydd av vattenlevande organismer. Följande tre representativa hormonstörande ämnen och referensvärden föreslogs av WHO:

- **beta-östradiol:** 0,001 µg/l,
- **nonylfenol:** 0,3 µg/l, och
- **bisfenol A:** 0,01 µg/l.

Fastän WHO uppgav att det för närvarande inte finns några belägg för hälsorisker i samband med dricksvatten, vilket är en liten källa till exponering, och att sådana risker är osannolika, beslutades det att innefatta dessa parametrar i direktivet på grundval av försiktighetsprincipen.

WHO rekommenderade inte att ta med alla typer av hormonstörande ämnen i förteckningen över parametrar i bilaga I till direktivet, eftersom det ansågs att rutinmässig övervakning av alla dessa föreningar för närvarande skulle vara svårt, dyrt och inte ändamålsenligt när det gäller att förhindra förorening av dricksvatten.

De tre ämnena har valt som referenser, eftersom det är känt att de förekommer i ytvattenkällor som påverkas av renat avloppsvatten och andra utsläpp. Beta-östradiol är ett naturligt östrogen. I yttrandet från vetenskapliga kommittén för hälso- och miljörisker⁶¹ (SCHER) och motsvarande dokumentation identifieras de hormonstörande egenskaperna som den viktigaste mekanismen för härledning av miljökvalitetsnormen för denna förening. Kommittén gav stöd

⁵⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348, 24.12.2008, s. 84).

⁶⁰ https://www.oecd.org/env/ehs/risk-management/PFC_FINAL-Web.pdf

⁶¹ https://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/docs/scher_o_131.pdf

till att fastställa miljö kvalitetsnormen till 0,4 ng/l, vilket ligger nära det parametervärde på 1 ng/l som föreslås för dricksvatten.

Bisfenol A används allmänt vid tillverkning av vissa plaster och epoxihartser. Det är för närvarande klassificerat som reproduktionstoxiskt ämne i kategori 1B enligt förordning (EG) nr 1272/2008⁶². Efter förslag från de franska myndigheterna begränsades först användningen av bisfenol A i termopapper i EU (december 2016), och sedan lades bisfenol A till i Reachs kandidatförteckning för ämnen som inger mycket stora betänkligheter på grundval av dess harmoniserade klassificering som reproduktionstoxiskt 1B (januari 2017) och därefter på grundval av dess hormonstörande egenskaper (juni 2017).

Nonylfenol ingår i alkylfenoletoxilater som används i tensider, även om dessa är nu förbjudna i EU. Nonylfenol är också föremål för begränsningar (bilaga XVII till Reachförordningen) och upptogs i Reachs kandidatförteckning över ämnen som inger mycket stora betänkligheter på grundval av dess hormonstörande egenskaper (juni 2013) och i förteckningen över prioriterade ämnen enligt direktiv 2008/105/EG.

Därför föreslås att man följer de värden som föreslogs av WHO för dessa tre hormonstörande ämnen. Eftersom direktivet inte föreskriver ”referensvärden”, och inte preciserar syftet med parametrar och värden, föreslås att de förs upp på förteckningen över parametrar i bilaga I. Dessutom är dessa ämnen relativt svårslösliga i vatten och kan effektivt avlägsnas med konventionella adsorptionsmetoder (t.ex. infiltration, koagulering, ozonering, aktiverat kol i granulatform). Dessa föreningar kommer därför att betraktas som alla andra kemiska parametrar enligt direktivet, vilket, som nämnts ovan, innebär att leverantörerna har möjlighet att ta bort dessa parametrar från förteckningen över parametrar och bara kontrollera dem under vissa förhållanden, om en riskbedömning visar att de är irrelevanta.

Kommissionen anser att det är motiverat att inkludera dessa tre hormonstörande ämnen i direktivet på grundval av försiktighetsprincipen. Detta stöds av de berörda aktörerna. Att inkludera dessa föreningar i den utvidgade lista över parametrar som föreslås i alternativ 1.2 i konsekvensbedömningen kommer också att bidra till att skydda människors hälsa.

5. Krom och bly

I WHO-rapport rekommenderas att man bibehåller de nuvarande parametervärdena **10 µg/l för bly och 50 µg/l för krom totalt**.

WHO konstaterar att bly är ett av få ämnen som är kända för att orsaka direkta hälsoeffekter genom dricksvatten, och att koncentrationen bör därför vara så låg som är praktiskt rimligt. Kommissionen föreslår därför en sänkning av värdet **till 5 µg/l 10 år** efter det att direktivet trätt i kraft. Under denna tioåriga övergångsperiod kommer det nuvarande värdet 10 µg/l att bibehållas.

⁶² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

WHO konstaterar att värdet för krom är under översyn. Pågående diskussioner med många toxikologer talar för att värdet för krom bör sänkas, särskilt för det mer toxiska krom VI. Kommissionen kommer därför att tillämpa samma modell för krom som för bly. Den föreslår att värdet sänks med 50 % till **25 µg/l efter en övergångsperiod på 10 år efter det att direktivet trätt i kraft.**

I förslaget föreskrivs också en regelbunden översyn av bilaga I (där dessa parametervärden fastställs) och en möjlighet att ändra bilaga I mot bakgrund av den vetenskapliga utvecklingen. Därför finns det en möjlighet att fastställa strängare värden för dessa båda parametrar före utgången av den tioåriga övergångsperioden, om den framtida vetenskapliga utvecklingen motiverar det.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Artikel 1 – Syfte

Denna artikel är oförändrad.

Artikel 2 – Definitioner

De nuvarande definitionerna har förtydligats något och nya definitioner har lagts till ("vattenleverantörer", "prioriterade lokaler" och "utsatta och marginaliserade grupper"), i enlighet med de nya bestämmelserna i omarbetningen.

WHO rekommenderade att en definition av prioriterade lokaler skulle införas, för att underlätta tillämpningen av de nya bestämmelserna om riskbedömning av fastighetsinstallationer.

Artikel 3 – Undantag

Bestämmelserna är oförändrade, bara hänvisningarna till direktivet uppdateras.

Artikel 4 – Allmänna skyldigheter

Artikeln är i stort sett oförändrad, ändringarna är formella ändringar eller tydligare formuleringar.

Artikel 5 – Kvalitetsnormer

Artikeln är i stort sett oförändrad, ändringarna är formella ändringar eller tydligare formuleringar.

Artikel 6 – Punkt där värdena ska iakttas

Punkterna 2 och 3 har strukits men har till största delen förts över till de nya bestämmelserna om riskbedömningar av fastighetsinstallationer (ny artikel 10).

Artikel 7 – Riskbaserad metod för vattensäkerhet

Denna nya artikel presenterar den övergripande riskbaserade metoden och fungerar som en introduktion till de nya artiklarna 8, 9 och 10. Den innehåller också allmänna skyldigheter i samband med riskbedömningar (regelbundna uppdateringar och översyner samt tidsfrister för utarbetande av riskbedömningar).

Artikel 8 – Farobedömning av vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten

Denna nya artikel inför skyldigheter i samband med farobedömningar, särskilt följande:

- Identifiering av uttagspunkter.
- Identifiering av faror och föroreningskällor.
- Kontroll av parametrar som är relevanta för de identifierade farorna och föroreningskällorna. Endast relevanta parametrar eller föroreningar ska kontrolleras. De kan omfatta parametrar som ska iakttas vid kranen i enlighet med detta direktiv, men också föroreningar eller ämnen som redan övervakas i vattenförekomster i enlighet med vattendirektivet, och även mikroplaster. Mikroplaster är ett särskilt problem på grund av de negativa effekterna på havs- och sötvattensmiljöer, vattenlevande organismer, biologisk mångfald och eventuellt för människors hälsa, eftersom deras ringa storlek underlättar bioackumulering i organismer och toxiska effekter från de komplexa blandningar av kemikalier som dessa partiklar består av.

På grundval av faroidentifieringen och kontrollen kan medlemsstaterna vidta följande åtgärder:

- Undanta vattenleverantörer från, eller kräva att vattenleverantörer genomför, ytterligare beredning och/eller kontroller.
- Förebyggande åtgärder för att skydda uttagsområdet.
- Mildrande åtgärder för att åtgärda föroreningskällor, inbegripet forskning för att förstå hur exempelvis mikroplaster påverkar akvatiska ekosystem och människors hälsa och finna lösningar för att minska eventuella risker.

Artikel 9 – Försörjningsriskbedömning (ny)

Denna artikel inför skyldigheter i samband med vattenleverantörens riskbedömning. Dessa bestämmelser är inte nya, eftersom skyldigheterna infördes redan 2015 i och med ändringen av bilaga II till direktivet. Delar av bilaga II till direktiv 98/83/EG har därför flyttats till denna artikel 9. Del C i bilaga II innehåller numera endast de tekniska specifikationerna för att anpassa kontrollfrekvensen för de parametrar som är föremål för en försörjningsriskbedömning.

Artikel 10 – Riskbedömning av fastighetsinstallationer (ny)

Denna nya artikel inför skyldigheter i samband med riskbedömningar av fastighetsinstallationer, särskilt följande:

- Bedöma risker förknippade med fastighetsinstallationer, inbegripet risker med produkter och material i kontakt med dricksvatten.
- Kontrollera följande parametrar: bly och *Legionella*. WHO har konstaterat att *Legionella* är den vattenburna patogen som orsakar störst hälsoproblem i unionen. Dessutom rekommenderar Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar att regelbundna kontroller och lämpliga kontrollåtgärder av människoskapade vattensystem används som ett sätt att förebygga fall av

legionärssjuka på turistanläggningar, sjukhus, långvårdsinrättningar eller andra miljöer där stora befolkningsgrupper med högre risk kan exponeras⁶³.

På grundval av riskbedömningen och kontrollen kan medlemsstaterna vidta åtgärder, exempelvis utbildning av VVS-montörer, information och rådgivning till fastighetsägare och lämpliga beredningstekniker, i samarbete med vattenleverantörer. Dessutom behandlar denna artikel aspekter som omfattas av f.d. artikel 10 (produkter i kontakt med dricksvatten) och säkerställer överensstämmelse med förordning (EU) nr 305/2011 enligt vilken standarder för byggprodukter i kontakt med dricksvatten ska fastställas.

Artikel 11 – Kontroll (f.d. artikel 7)

Det ska upprättas kontrollprogram som omfattar alla olika kontrollskyldigheter enligt detta direktiv. Det överläts åt medlemsstaterna att besluta om kontrollprogrammen ska fastställas av nationella myndigheter eller delegeras exempelvis till vattenleverantörerna. Det är dock troligt att större delen av kontrollen i praktiken utförs av vattenleverantörer, för att säkerställa vattenkvaliteten i kranen. Eftersom nya kontrollskyldigheter införs i samband med farobedömningar (artikel 8) och riskbedömning av fastighetsinstallationer (artikel 10) är det nödvändigt att förtydliga denna artikel och dess förhållande till bilaga II.

Punkterna 1, 5 och 6 är oförändrade.

Punkt 2 ändras för att hänvisa till kontroll som ska utföras enligt de nya artiklarna 8 och 9 (farlighetsbedömningar och riskbedömningar av fastighetsinstallationer) och till den ”reguljära” kontrollen av de parametrar som anges i delarna A och B i bilaga I, i enlighet med bilaga II. I det senare fallet kan kontrollen justeras av vattenleverantörerna på grundval av en försörjningsriskbedömning.

Tidigare punkt 4 (möjligheten att anta riktlinjer för kontrollen) stryks eftersom den anses vara onödig. Möjligheten att ändra bilaga II (som avser kontrollspecifikationer) bibehålls emellertid enligt artikel 18.2 (genom delegerade akter).

Artikel 12 – Åtgärder för att avhjälpa brister samt begränsning av användningen (f.d. artikel 8)

Punkt 1 är oförändrad.

Punkt 2 ändras för att hänvisa till den nya förteckningen över parametrar för riskbedömningen av fastighetsinstallationer enligt del C i bilaga I.

Punkt 3 ändras för att klargöra att överskridanden av värden som anges i delarna A och B i bilaga I automatiskt ska anses utgöra en potentiell fara för människors hälsa. Detta klargörande anses nödvändigt mot bakgrund av flera pågående överträdelseförfaranden avseende direktiv 98/83/EG.

En ny punkt 4 läggs till för att klargöra skyldigheter avseende konsumentinformation vid överskridande av parametervärden och/eller potentiell fara för människors hälsa. De flesta av dessa skyldigheter förelåg redan enligt direktiv 98/83/EG, men det ansågs nödvändigt att förtydliga dem och samla dem i en punkt för att underlätta deras genomförande, även detta mot bakgrund av flera pågående överträdelseförfaranden avseende direktiv 98/83/EG.

⁶³ Övervakningsrapporten *Legionnaires' disease in Europe 2015*, offentliggjord av Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar den 14 juni 2017 <https://ecdc.europa.eu/sites/portal/files/documents/Legionnaires-disease-europe-2015.pdf>

Punkt 5 är oförändrad.

Tidigare punkt 6 stryks eftersom den anses vara onödig.

Tidigare punkt 7 stryks eftersom tidigare del C i bilaga I om ”indikatorparametrar” har strukits.

Skyldigheter enligt tidigare punkt 8 införlivas i nya punkt 4.

F.d. artikel 9 – Undantag

Tidigare artikel 9 stryks. Det komplexa förfarandet för att bevilja tre undantag för perioder på tre år är inte längre motiverat. Det infördes ursprungligen i direktivet för att göra det möjligt för medlemsstaterna att iakttäta parametervärden som fastställdes första gången 1998. Systemet har nu förenklats, men logiken är densamma som i direktiv 98/83/EG: om en medlemsstat överskrider ett parametervärde ska artikel 11 om avhjälpande åtgärder tillämpas (förbud mot eller begränsning av vatten, information till konsumenterna, hälsorådgivning osv.). Det bör inte vara nödvändigt att formellt anta ett beslut om att parametervärdet har överskridit det värde som anges i direktivet.

F.d. artikel 10 – Kvalitetssäkring av beredning, utrustning och material (struken)

Tidigare artikel 10 stryks: denna artikel anses inte längre nödvändig i direktiv 98/83/EG och den ersätts delvis av nya artikel 10 om riskbedömning av fastighetsinstallationer. Den nödvändiga harmoniseringen kommer i stället att ske i enlighet med lagstiftningen för den inre marknaden med utfärdande av standardiseringsuppdrag i enlighet med förordningen om byggprodukter. Fram till dess att standardiseringsuppdragen genomförs och de harmoniserade standarderna offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* kommer de nuvarande bestämmelserna att fortsätta att gälla.

Artikel 13 – Tillgång till dricksvatten (ny)

Detta är en ny artikel som främst föranleds av uppmaningarna i det europeiska medborgarinitiativet Right2Water och kommissionens svar på initiativet. Artikeln anger två huvudsakliga skyldigheter:

- För det första, en skyldighet för medlemsstaterna att förbättra tillgången till dricksvatten och främja dess användning genom en rad åtgärder, varav vissa anges i artikeln (bedöma hur stor andel av befolkningen som inte har tillgång till dricksvatten, informera dessa befolkningsgrupper om möjligheter att anslutas till distributionsnätet, främja användningen av kranvatten i offentliga byggnader och restauranger, säkerställa att utrustning för fri tillgång till kranvatten är tillgänglig i de flesta städer osv.).
- För det andra, en skyldighet för medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa tillgång till dricksvatten för utsatta och marginaliserade grupper. Om dessa grupper inte har tillgång till dricksvatten i den mening som avses i detta direktiv, bör medlemsstaterna snabbt informera dem om kvaliteten på det vatten som finns tillgängligt för dem, och ge nödvändiga hälsoråd om detta.

Detta bör bidra till åtagandet enligt FN:s mål 6 för hållbar utveckling och det tillhörande delmålet att ”*uppnå allmän och rättvis tillgång till säkert och ekonomiskt överkomligt dricksvatten för alla*”. Begreppet rättvis tillgång till vatten omfattar vanligtvis tre olika

aspekter: geografiska skillnader i tjänster som tillhandahålls (till exempel på grund av bristande infrastruktur), svårigheter för utsatta och marginaliserade grupper (t.ex. flyktingar, nomadiska grupper, hemlösa och minoritetskulturer såsom romer, sinter, resandefolket, kalé och gens du voyage) försöker få tillgång till vattentjänster, samt slutligen överkomligt pris. När det gäller överkomlighet måste varje modell för vattenprissättning i unionen ta hänsyn till principen om kostnadstäckning och principen att förorenaren betalar. Medlemsstaterna har också möjlighet att, vid fastställandet av olika vattentaxor, ta hänsyn till variationer i befolkningens ekonomiska och sociala förhållanden. Principen om kostnadstäckning hindrar därför inte medlemsstaterna från att införa sociala taxor eller åtgärder för att skydda befolkningsgrupper med sämre socioekonomiska förutsättningar, utöver de åtgärder som föreskrivs i artikel 13 i detta direktiv.

Artikel 14 – Information till allmänheten (ny)

Denna artikel ersätter delvis tidigare artikel 13 i direktiv 98/83/EG. Bestämmelserna om tillgång till information är mer ingående, eftersom det förväntas att ökad öppenhet kommer att förbättra konsumenternas förtroende för dricksvattnet, inklusive dess kvalitet, produktion och förvaltning. Skyldigheterna är dubbla:

- För det första att säkerställa att olika typer av information finns tillgängliga på nätet, i enlighet med bilaga IV. Den information konsumenten får tillgång till ska avse det område som är av intresse för konsumenten.
- För det andra att dessutom tillhandahålla viss information direkt till konsumenterna (t.ex. på fakturan), såsom förbrukad volym och detaljerade uppgifter om avgift(er) och kostnadsstruktur.

Artikel 15 – Information om övervakning av genomförandet (ny)

Denna artikel ersätter delvis tidigare artikel 13 i direktiv 98/83/EG. Bestämmelserna om rapportering förenklas jämfört med tidigare bestämmelser och ersätts med ett nytt system som inte inbegriper någon faktisk rapportering. Detta säkerställer att systemet görs mer ändamålsenligt genom att det undviker en lång fördröjning mellan referensdatum för rapporterade data och det faktiska rapporteringsdatumet.

Enligt artikeln ska medlemsstaterna upprätta en datamängd som endast omfattar data som är relevanta för dricksvatten i enlighet med detta direktiv: incidenter, överskridanden av värden som fastställs i bilagan, farobedömningar och riskbedömningar av fastighetsinstallationer, och åtgärder som vidtagits för att säkerställa tillgång till dricksvatten.

Datamängderna bör upprättas i överensstämmelse med Inspire direktivet. För detta ändamål förutses stöd av Europeiska miljöbyrån, vars roll också kommer att vara att regelbundet ta fram data och förse kommissionen med översikter över direktivets genomförande på unionsnivå, som ska användas i samband med framtida utvärderingar av direktivet (artikel 17).

Artikel 16 – Tillgång till rättslig prövning (ny)

Detta är en ny artikel som är i linje med artikel 47 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och som genomför Århuskonventionen vad gäller tillgång till rättslig prövning.

Det bör vara möjligt för privatpersoner och icke-statliga organisationer att rättsligt pröva beslut som fattas av medlemsstaterna i enlighet med detta direktiv.

Artikel 17 – Utvärdering (ny)

Denna nya artikel anger ramen för framtida utvärderingar (i den mening som avses i kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning) av direktivet. Den första utvärderingen ska göras tolv år efter direktivets genomförande, för att få uppgifter från minst två omgångar av försörjningsriskbedömningar.

Artikel 18 – Översyn av bilagorna (f.d. artikel 11)

Denna artikel ersätter artikel 11 i direktiv 98/83/EG. I artikel 11 föreskrevs att översyn av bilagorna I, II och III till direktivet skulle ske genom det tidigare föreskrivande förfarandet med kontroll. Det föreslås att detta förfarande ska ersättas med förfarandet med delegerade akter (för ändring av alla bilagor), vilket även ligger i linje med institutionernas åtagande i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 ”att ge hög prioritet åt en snabb anpassning av alla grundläggande akter som fortfarande hänvisar till det föreskrivande förfarandet med kontroll”.

Den regelbundna översynen av bilaga I bibehålls för att säkerställa att den är förenlig med den senaste vetenskapliga utvecklingen.

Artikel 19 – Utövande av delegeringen (ny)

Detta är en ny standardartikel för antagandet av delegerade akter.

Artikel 20 – Kommittéförfarande (f.d. artikel 12)

Detta är en ny standardartikel för antagandet av genomförandeakter.

F.d. artikel 13 – Information och rapporter (struken)

Denna artikel stryks och ersätts till största delen av nya artikel 15.

F.d. artikel 14 – Tidsram för att iaktta kraven (struken)

Denna artikel har strukits eftersom den medgav extra tid (5 år) för att genomföra direktiv 98/83/EG efter ikraftträdandet 1998, fram till 2003. Denna artikel har blivit obsolet och bör därför strykas.

F.d. artikel 15 – Synnerliga skäl (struken)

Denna artikel från direktiv 98/83/EG gav medlemsstaterna möjlighet att inge en begäran om extra tid (upp till 6 år) till kommissionen (utöver de 5 år som anges i f.d. artikel 14) för att säkerställa efterlevnaden av direktiv 98/83/EG. Denna artikel har blivit obsolet och bör därför strykas.

F.d. artiklarna 16 (Upphävande), 17 (Överföring till nationell lagstiftning) och 18 (Ikraftträdande)

Dessa tre artiklar har strukits och ersatts av den uppdaterade standardtexten för upphävande, införlivande och ikraftträdande i omarbetade direktiv (se artiklarna 24, 22, 23 nya).

Artikel 21 – Sanktioner (ny)

En ny standardartikel om sanktioner har införts.

Artikel 22 – Införlivande

Denna artikel följer standardmallen.

Artikel 23 – Upphävande

Denna artikel följer standardmallen.

Artikel 24 – Ikraftträdande

Denna artikel följer standardmallen. 20 dagar föreskrivs för direktivets ikraftträdande efter offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 25 – Adressater (f.d. artikel 19)

Denna artikel är oförändrad.

BILAGA I

Del A

Del A i bilaga I anger parametervärden för mikrobiologiska parametrar. På rekommendation av WHO har nya parametrar lagts till på förteckningen, nämligen *Clostridium perfringens*-sporer och koliforma bakterier, turbiditet (flyttad från tidigare del C ”Indikatorparametrar”), och somatiska kolifager.

Del B

Del B i bilaga I anger parametervärden för kemiska parametrar. Flera nya parametrar (med tillhörande parametervärden) har lagts till på WHO:s rekommendation eller på grundval av försiktighetsprincipen, nämligen bisfenol A, klorat, klorit, beta-östradiol, halogenerade ättiksyror, mikrocystin, nonylfenol, PFAS (enskilda och totalt), uran.

Del C

Del C i bilaga I till direktiv 98/83/EG angav indikatorparametrar. Indikatorparametrarna har strukits från bilaga I (utom ett fåtal som överförts till del A, t.ex. turbiditet) och har överförts till bilaga IV, om information till konsumenterna. Skälet är att indikatorparametrarna inte ger hälsorelaterad information, utan snarare information av intresse för konsumenterna (t.ex. smak, färg, anjoner och katjoner).

Den nya del C i bilaga I anger parametrar som ska bedömas enligt den nya riskbedömningen av fastighetsinstallationer (som föreskrivs i nya artikel 10), nämligen bly och *Legionella*.

BILAGA II

Del A – Allmänna mål och kontrollprogram för dricksvatten

Del A i bilaga II anger allmänna skyldigheter i samband med kontrollprogram, och är i stort sett oförändrad, med undantag för tillägget av en ny hänvisning till operativ övervakning, med den tillhörande parametern turbiditet. Detta har lagts till på rekommendation av WHO

eftersom operativ övervakning ger snabb information dagligen, för att säkerställa att beredningen fungerar tillfredsställande.

Del B – Frekvenser

Del B i bilaga II anger kontrollfrekvenser. Två kategorier av parametrar specificeras:

- (2) centrala parametrar (*E. coli*, *Clostridium perfringens*-sporer och somatiska kolifager), som alltid ska kontrolleras med de frekvenser som anges i tabellen i del B och som inte kan bli föremål för en riskbedömning, och
- (3) alla övriga parametrar som ska kontrolleras med de frekvenser som anges i tabellen i del B, fram till dess att en försörjningsriskbedömning görs i enlighet med del C i samma bilaga.

Tabellen i del B om frekvenser har förenklats och anmärkning 3 (under tabellen) har strukits eftersom den har blivit onödig.

Del C – Försörjningsriskbedömning

De första punkterna i del C har flyttats till nya artikel 9 om ”försörjningsriskbedömning”. Resten (specifikationer för avvikelser från kontrollfrekvensen när en riskbedömning görs) av denna del C, som infördes i direktiv 98/83/EG genom ändringen 2015, är i stort sett oförändrad och de fåtal ändringar som görs avser formell anpassning av formuleringarna till ordalydelse i resten av direktivet.

Del D – Provtagningsmetoder och provtagningsplatser

Denna del, som infördes i direktiv 98/83/EG genom ändringen 2015, är i stort sett oförändrad.

Bilaga III

Del A – Mikrobiologiska parametrar för vilka analysmetoder anges

De två första punkterna i del A har strukits eftersom de gällde möjligheten att ändra del A i bilaga III genom det föreskrivande förfarandet med kontroll, och möjligheten att ändra bilaga III genom delegerade akter föreskrivs redan enligt artiklarna 18 och 19.

Förteckningen över metoder för mikrobiologiska parametrar har uppdaterats för att motsvara de nya mikrobiologiska parametrar som anges i del A i bilaga I.

Del B – Kemiska parametrar för vilka metodkriterier anges

Denna del uppdaterades genom 2015 års ändring av direktiv 98/83/EG. Vid den tidpunkten infördes två tabeller, varav en med specifikationer som ska användas fram till slutet av 2019. Det föreslås att denna andra tabell med specifikationer som endast är giltiga fram till slutet av 2019 stryks, och att endast den första tabellen bibehålls.

Förteckningen över metoder för kemiska parametrar har också uppdaterats för att motsvara de nya kemiska parametrar som anges i del B i bilaga I.

Bilaga IV (ny)

Bilaga IV är en ny bilaga med en förteckning över den information som ska finnas tillgänglig på en webbplats för konsumentinformation. Av proportionalitetsskäl kommer viss ytterligare specifik information att behöva lämnas av mycket stora vattenleverantörer, däribland årlig

information om vattensystemets övergripande effektivitetsprestanda, inklusive läckagenivåer och energieffektivitet. Större öppenhet skulle bidra till en ökad medvetenhet om detta problem, vilket förväntas kunna påverka både vattenleverantörer och medlemsstaternas myndigheter att ta itu med frågan om vattenförluster och vattenläckage.

F.d. bilagorna IV och V

Bilaga IV gällde tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av tidigare direktiv 80/778/EEG (också mot bakgrund av de olika tidpunkterna för medlemsstaternas anslutning). Bilaga V var den tidigare jämförelsetabellen mellan direktiv 80/778/EEG och direktiv 98/83/EG. Dessa bilagor är inte längre relevanta och har strukits.

Bilaga V (ny)

Den nya bilaga V är en standardbilaga med en förteckning över det upphävda direktivet och ändringarna av detta, samt datum för införlivande och tillämpning.

Bilaga VI (ny)

Bilaga VI är den nya jämförelsetabellen som visar överensstämmelsen mellan direktiv 98/83/EEG och det nya förslaget till omarbetat direktiv.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV**om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget¹ om Europeiska unionens funktionssätt ~~om upprättandet av Europeiska gemenskapen~~, särskilt artikel ~~130s.1 i detta~~,²

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

↓ ny

(1) Rådets direktiv 98/83/EG³ har ändrats väsentligt flera gånger⁴. Eftersom ytterligare ändringar ska göras bör det direktivet omarbetas av tydlighetsskäl.

↓ 1998/83 skäl 1 (anpassad)

~~Det är nödvändigt att anpassa rådets direktiv 90/778/EEG av den 15 juli 1990 om kvaliteten på vatten avsett att användas som dricksvatten⁵ till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Erfarenheterna av genomförandet av det direktivet visar att det är nödvändigt att skapa en tillräckligt flexibel och tydlig rättslig ram som medlemsstaterna kan använda om normerna inte uppfylls. Direktivet bör vidare omprövas mot bakgrund av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt subsidiaritetsprincipen.~~

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten, EGT L 330, 5.12.1998, s. 32.

⁴ Se bilaga V.

⁵ EGT L 229, 30.8.1990, s. 11. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

↓ 1998/83 skäl 2 (anpassad)

~~I enlighet med artikel 3b i fördraget, enligt vilken gemenskapen inte får vidta några åtgärder som går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå fördragets mål är det nödvändigt att revidera direktiv 80/778/EEG så att tonvikten läggs på att väsentliga kvalitets- och hälsoparametrar iakttas, samtidigt som det överläts på medlemsstaterna att lägga till ytterligare parametrar om de anser det lämpligt.~~

↓ 1998/83 skäl 3

~~I enlighet med subsidiaritetsprincipen måste gemenskapens åtgärder stödja och komplettera de åtgärder som vidtas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.~~

↓ 1998/83 skäl 4

~~I enlighet med subsidiaritetsprincipen kräver de naturliga och socioekonomiska skillnaderna mellan unionens regioner att de flesta beslut om kontroll och analys samt om åtgärder för att avhjälpa brister fattas på lokal, regional eller nationell nivå, förutsatt att dessa skillnader inte hindrar införandet av den ram för bestämmelser i lagar och andra författningar som fastställs i detta direktiv.~~

↓ 1998/83 skäl 5

~~Gemenskapsnormer för väsentliga och förebyggande hälsorelaterade kvalitetsparametrar för dricksvatten är nödvändiga för att ställa upp de minimimål för miljökvalitet som skall uppnås i samband med andra gemenskapsåtgärder så att hållbar användning av dricksvatten kan garanteras och främjas.~~

↓ 1998/83 skäl 6 (anpassad)

⇒ ny

(2) ⇒ I direktiv 98/83/EG anges den rättsliga ramen för att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar av dricksvatten genom att säkerställa att vattnet är hälsosamt och rent. Det här direktivet bör ha samma syfte. ⇐ ~~Dricksvattnets betydelse för människors hälsa gör det~~ ☒ Det är därför ☒ nödvändigt att på ☒ unionsnivå ☒ gemenskapsnivå fastställa de väsentliga kvalitetsnormer ⇒ minimikrav ⇐ som allt dricksvatten måste uppfylla. ⇒ Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dricksvatten är fritt från alla mikroorganismer, parasiter och ämnen som i vissa fall utgör en potentiell fara för människors hälsa, och att det uppfyller minimikraven. ⇐

↓ 1998/83 skäl 7

~~Det är nödvändigt att direktivet också omfattar vatten som används inom livsmedelsindustrin, om det inte kan visas att användningen av detta vatten inte påverkar den färdiga produktens hälsosamhet.~~

↓ 1998/83 skäl 8

~~För att göra det möjligt för huvudmännen att uppfylla kvalitetskraven för dricksvatten bör lämpliga vattenskyddsåtgärder vidtas för att säkerställa att yt- och grundvatten hålls rent. Samma mål kan uppnås genom att lämpliga åtgärder för beredning av vattnet vidtas innan det tillhandahålls.~~

↓ 1998/83 skäl 9 (anpassad)

~~Förutsättningen för enhetlig europeisk vattenpolitik är att ett lämpligt ramdirektiv så småningom antas.~~

↓ 1998/83 skäl 10 (anpassad)

⇒ ny

- (3) Det är nödvändigt att undanta naturligt mineralvatten och vatten som är läkemedel från detta direktivs tillämpningsområde, eftersom ~~särskilda bestämmelser har antagits för~~ ⇒ dessa typer av vatten omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG⁶ respektive Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG⁷. Direktiv 2009/54/EG behandlar dock både naturligt mineralvatten och källvatten, och det är bara den första kategorin som bör undantas från det här direktivets tillämpningsområde. Enligt artikel 9.4 tredje stycket i direktiv 2009/54/EG ska källvatten uppfylla bestämmelserna i det här direktivet. I fråga om dricksvatten som tappas på flaskor eller i behållare som är avsedda för försäljning eller som används vid framställning, beredning eller behandling av livsmedel bör vattnet uppfylla bestämmelserna i detta direktiv fram till den punkt där värdena ska iakttas (dvs. kranen) och bör därefter betraktas som livsmedel i enlighet med artikel 2 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002⁸. ⇐

↓ 1998/83 skäl 11

~~Om en kvalitetsförsämring inträffar krävs det åtgärder för alla direkt hälsorelaterade parametrar. Dessa åtgärder bör noggrant samordnas med genomförandet av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁹ och av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden¹⁰.~~

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG av den 18 juni 2009 om utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten (Omarbetning) (EUT L 164, 26.6.2009, s. 45).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁹ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 96/68/EG (EGT L 277, 30.10.1996, s. 25).

¹⁰ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

- (4) Efter slutförandet av det europeiska medborgarinitiativet om rätten till vatten (Right2Water)¹¹ inleddes ett unionsomfattande offentligt samråd, och en utvärdering gjordes av lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit) avseende direktiv 98/83/EG¹². Av utvärderingen framgick att vissa bestämmelser i direktiv 98/83/EG behövde uppdateras. Fyra områden med utrymme för förbättring identifierades, närmare bestämt förteckningen över kvalitetsbaserade parametervärden, den begränsade användningen av en riskbaserad metod, de oprecisa bestämmelserna om konsumentinformation, och skillnaderna mellan godkännandesystem för material i kontakt med dricksvatten. I det europeiska medborgarinitiativet om rätten till vatten identifierades dessutom som ett särskilt problem att en del av befolkningen, i synnerhet marginaliserade grupper, inte har tillgång till dricksvatten, trots att detta är ett åtagande enligt mål 6 för hållbar utveckling i FN:s agenda 2030. Ett sista problem som identifierades är den allmänna bristen på kunskap om vattenläckage som orsakas av underinvestering i underhåll och förnyelse av vatteninfrastrukturen, vilket också påpekats i Europeiska revisionsrättens särskilda rapport om vatteninfrastruktur¹³.
- (5) Världshälsoorganisationens (WHO) regionala kontor för Europa har gjort en noggrann genomgång av förteckningen över parametrar och parametervärden i direktiv 98/83/EG för att fastställa om det finns behov av att anpassa den till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Mot bakgrund av resultaten av genomgången¹⁴ bör enteropatogener och *Legionella* kontrolleras, sex kemiska parametrar eller parametergrupper läggas till, och tre representativa hormonstörande ämnen beaktas med försiktighetsreferensvärden. För tre av de nya parametrarna bör parametervärden som är strängare än de som föreslås av WHO, men ändå realistiska, fastställas mot bakgrund av försiktighetsprincipen. För bly noterade WHO att halterna bör vara så låga som det är praktiskt rimligt, och för krom är WHO:s översyn av värdet ännu inte avslutad. För dessa båda parametrar bör därför en övergångsperiod på tio år tillämpas innan värdena blir strängare.
- (6) WHO rekommenderade också att tre parametervärden skulle göras mindre stränga och att fem parametrar skulle tas bort från förteckningen. Dessa förändringar anses dock inte nödvändiga eftersom den riskbaserade metod som införts genom kommissionens direktiv (EU) 2015/1787¹⁵ tillåter vattenleverantörer att ta bort en parameter från förteckningen och bara kontrollera den under vissa förhållanden. Behandlingsmetoder för att efterleva dessa parametervärden finns redan.

¹¹ COM(2014) 177 final.

¹² SWD(2016) 428 final.

¹³ Särskild rapport från Europeiska revisionsrätten, SR 12/2017: *Implementing the Drinking Water Directive: water quality and access to it improved in Bulgaria, Hungary and Romania, but investment needs remain substantial*.

¹⁴ Samarbetsprojekt om dricksvattenparametrar inom WHO:s regionala kontor för Europa *Support to the revision of Annex I Council Directive 98/83/EC on the quality of water intended for human consumption (Drinking Water Directive) Recommendation*, 11 September 2017.

¹⁵ Kommissionens direktiv (EU) 2015/1787 av den 6 oktober 2015 om ändring av bilaga II och III till rådets direktiv 98/83/EG om kvaliteten på dricksvatten (EUT L 260, 7.10.2015, s. 6).

↓ 1998/83 skäl 12

För ämnen som är viktiga inom hela gemenskapen är det nödvändigt att fastställa individuella parametervärden som är tillräckligt stränga för att säkerställa att direktivets syfte kan uppnås.

↓ 1998/83 skäl 13

Parametervärdena baseras på tillgänglig vetenskaplig kunskap och försiktighetsprincipen har också beaktats. Dessa värden har valts för att säkerställa att dricksvatten kan konsumeras av människor utan risk under ett helt liv och de motsvarar därför en hög hälsoskyddsnivå.

↓ 1998/83 skäl 14

Det bör skapas balans för att förhindra såväl mikrobiologiska som kemiska risker. I detta syfte och mot bakgrund av en framtida översyn av parametervärdena bör fastställandet av parametervärdena för dricksvatten baseras på hänsynen till folkhälsan och på en metod för att bedöma risk.

↓ 1998/83 skäl 15

Trots att det för närvarande inte finns tillräckliga bevis som kan ligga till grund för parametervärden på gemenskapsnivå för kemikalier som stör de endokrina funktionerna finns det ökande oro över de möjliga effekterna på människor och djur av ämnen som är skadliga för hälsan.

↓ 1998/83 skäl 16

Särskilt normerna i bilaga I baseras i allmänhet på Världshälsoorganisationens riktlinjer för kvaliteten på dricksvatten samt på utlåtanden från kommissionens vetenskapliga rådgivande kommitté om undersökning av kemiska föreningars toxicitet och ekotoxicitet.

↓ 1998/83 skäl 17 (anpassad)

(7) ☒ Om det är nödvändigt för att skydda människors hälsa inom medlemsstaternas territorier bör medlemsstaterna åläggas att ☒ ~~Medlemsstaterna måste~~ fastställa värden för ~~andra~~ ytterligare parametrar som inte omfattas av bilaga I i de fall då detta är nödvändigt för att skydda människors hälsa på deras territorier.

↓ 1998/83 skäl 18 (anpassad)

~~Medlemsstaterna får fastställa värden för andra ytterligare parametrar som inte omfattas av bilaga I i de fall då detta anses nödvändigt för att garantera kvaliteten på produktion, distribution och kontroll av dricksvatten.~~

↓ 1998/83 skäl 19

~~När medlemsstaterna anser det nödvändigt att anta strängare normer än de som framgår av bilaga I, delarna A och B, eller normer för ytterligare parametrar som inte omfattas av bilaga I~~

~~men som är nödvändiga för att skydda människors hälsa, skall de underrätta kommissionen om dessa normer.~~

↓ 1998/83 skäl 20

~~När medlemsstaterna inför eller behåller strängare skyddsåtgärder är de skyldiga att följa principerna och bestämmelserna i fördraget, såsom dessa tolkas av domstolen.~~

↓ ny

- (8) Förebyggande säkerhetsplanering och riskbaserade inslag beaktades endast i begränsad utsträckning i direktiv 98/83/EG. De första inslagen i en riskbaserad strategi infördes redan 2015 genom direktiv (EU) 2015/1787 som ändrade direktiv 98/83/EG, för att tillåta medlemsstaterna att göra undantag från de kontrollprogram de har inrättat, förutsatt att de utför trovärdiga riskbedömningar, vilka kan grundas på WHO:s riktlinjer för dricksvattenkvalitet¹⁶. Dessa riktlinjer, som inför metoden med så kallade vattensäkerhetsplaner, är tillsammans med standarden EN 15975-2 om säkerhet i dricksvattenförsörjningen internationellt erkända principer som ligger till grund för produktion och distribution av dricksvatten samt kontroll och analys av parametrar för dricksvatten. De bör bibehållas i detta direktiv. För att säkerställa att dessa principer inte begränsas till kontrollaspekter, för att satsa tid och resurser på risker och kostnadseffektiva åtgärder och för att undvika att man gör analyser och lägger ner arbete på irrelevanta frågor, är det lämpligt att införa en komplett riskbaserad metod för hela leveranskedjan, från uttagsområdet till distributionen ända fram till kranen. Denna metod bör bestå av tre komponenter: För det första en av medlemsstaten utförd bedömning av de faror som är förknippade med uttagsområdet (nedan kallad *farobedömning*), i enlighet med WHO:s riktlinjer och handledning för vattensäkerhetsplaner¹⁷. För det andra en möjlighet för vattenleverantören att anpassa kontrollen till de huvudsakliga riskerna (nedan kallad *försörjningsriskbedömning*). För det tredje en av medlemsstaten utförd bedömning av de eventuella risker som härrör från fastighetsinstallationerna (t.ex. *Legionella* eller bly) (nedan kallad *riskbedömning av fastighetsinstallationer*). Dessa bedömningar bör ses över regelbundet, bland annat för att beakta hot från klimatrelaterade extrema väderhändelser, kända förändringar av mänsklig verksamhet i uttagsområdet eller källorienterade incidenter. Den riskbaserade metoden säkerställer ett kontinuerligt utbyte av information mellan behöriga myndigheter och vattenleverantörer.
- (9) Farobedömningen bör vara inriktad på att minska den reningsnivå som krävs för produktionen av dricksvatten, till exempel genom att minska orsakerna till förorening av vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten. I detta syfte bör medlemsstaterna identifiera faror och tänkbara föroreningskällor som hänger samman med dessa vattenförekomster och kontrollera föroreningar som de anser vara relevanta, exempelvis på grund av de identifierade farorna (t.ex. mikroplaster, nitrater, pesticider eller läkemedel som identifierats i enlighet med Europaparlamentets och

¹⁶ *Guidelines for drinking water quality*, fourth edition, Världshälsoorganisationen, 2011 http://www.who.int/water_sanitation_health/publications/2011/dwq_guidelines/en/index.html

¹⁷ *Water Safety Plan Manual: step-by-step risk management for drinking water suppliers*, Världshälsoorganisationen, 2009, http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/75141/1/9789241562638_eng.pdf

rådets direktiv 2000/60/EG¹⁸), på grund av deras naturliga förekomst i uttagsområdet (t.ex. arsenik) eller på grund av information från leverantörer (t.ex. ökning med avseende på en särskild parameter för råvatten). Dessa parametrar bör användas som markörer som utlöser åtgärder från behöriga myndigheter för att minska påverkan på vattenförekomster, såsom förebyggande eller mildrande åtgärder (inklusive forskning för att förstå hälsoeffekter när så behövs), för att skydda dessa vattenförekomster och åtgärda föroreningskällan, i samarbete med vattenleverantörerna och berörda aktörer.

- (10) När det gäller farobedömningen ska medlemsstaterna enligt direktiv 2000/60/EG identifiera vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten, övervaka dem och vidta nödvändiga åtgärder för att undvika försämring av deras kvalitet i syfte att minska den nivå av vattenrening som krävs för produktion av tjänligt dricksvatten. För att undvika överlappande skyldigheter bör medlemsstaterna när de utför farobedömningen använda sig av den övervakning som utförts i enlighet med artiklarna 7 och 8 i direktiv 2000/60/EG och bilaga V till det direktivet samt av de åtgärder som ingår i deras åtgärdsprogram i enlighet med artikel 11 i direktiv 2000/60/EG.

↓ 1998/83 skäl 21 (anpassad)
⇒ ny

- (11) ~~Parametervärdena måste iaktas när~~ De parametervärden som används för att bedöma dricksvattnets kvalitet måste iaktas på den punkt där dricksvattnet görs tillgängligt för konsumenten. ⇒ Kvaliteten på dricksvattnet kan påverkas av fastighetsinstallationerna. WHO noterar att *Legionella* är den vattenburna patogen som orsakar störst hälsoproblem i unionen. Den sprids via varmvattenssystem genom inandning, exempelvis vid duschning. Den är därför tydligt kopplad till fastighetsinstallationerna. Eftersom införandet av en ensidig skyldighet att kontrollera alla privata och offentliga lokaler med avseende på denna patogen skulle leda till orimligt höga kostnader, är en riskbedömning av fastighetsinstallationer ett lämpligare sätt att hantera frågan. Dessutom bör potentiella risker som härrör från produkter och material i kontakt med dricksvatten beaktas vid riskbedömningen av fastighetsinstallationer. Riskbedömningen av fastighetsinstallationer bör därför bland annat vara inriktad på kontroll av prioriterade lokaler, bedömning av de risker som härrör från fastighetsinstallationerna och relaterade produkter och material, och kontroll av byggprodukter i kontakt med dricksvatten på grundval av deras prestandadeklaration i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011¹⁹. Den information som avses i artiklarna 31 och 33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006²⁰ ska också tillhandahållas tillsammans med prestandadeklarationen. På grundval av denna bedömning bör medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa, bland annat, att lämpliga kontroll- och

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG (EUT L 88, 4.4.2011, s. 5).

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

förvaltningsåtgärder (t.ex. i händelse av sjukdomsutbrott) vidtas i enlighet med WHO:s riktlinjer²¹, och att migrering av ämnen från byggprodukter inte utgör någon fara för människors hälsa. Om åtgärderna skulle innebära begränsningar för den fria rörligheten för produkter och material i unionen måste dessa begränsningar, utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 305/2011, vara väl motiverade och proportionella och inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av handeln mellan medlemsstaterna. ⇐

↓ ny

- (12) Bestämmelserna i direktiv 98/83/EG om kvalitetssäkring av beredning, utrustning och material har inte varit tillräckliga för att komma till rätta med hinder på den inre marknaden när det gäller fri rörlighet för byggprodukter i kontakt med dricksvatten. Produktgodkännande sker fortfarande på nationell nivå, med olika krav i olika medlemsstater. Detta gör det svårt och kostsamt för tillverkarna att marknadsföra sina produkter i hela unionen. Avlägsnande av tekniska hinder kan endast uppnås genom att harmoniserade tekniska specifikationer fastställs för byggprodukter i kontakt med dricksvatten i enlighet med förordning (EU) nr 305/2011. Förordningen gör det möjligt att ta fram EU-standarder som harmoniserar bedömningsmetoderna för byggprodukter i kontakt med dricksvatten och att fastställa tröskelvärden och klasser i förhållande till prestandanivån för en väsentlig egenskap. I detta syfte har en begäran om standardisering som uttryckligen kräver standardiseringsarbete avseende hygien och säkerhet för produkter och material i kontakt med dricksvatten i enlighet med förordning (EU) nr 305/2011 tagits med i 2017 års arbetsprogram för standardisering²², och en standard ska utfärdas senast 2018. Offentliggörandet av den harmoniserade standarden i *Europeiska unionens officiella tidning* kommer att säkerställa ett rationellt beslutsfattande för utsläppande eller tillhandahållande på marknaden av säkra byggprodukter i kontakt med dricksvatten. Följaktligen bör bestämmelserna om utrustning och material i kontakt med dricksvatten strykas, delvis ersättas med bestämmelser avseende riskbedömningen av fastighetsinstallationer och kompletteras med relevanta harmoniserade standarder i enlighet med förordning (EU) nr 305/2011.

↓ 1998/83 skäl 22

~~Kvaliteten på dricksvattnet kan påverkas av fastighetsinstallationerna. Det konstateras att varken ansvaret för fastighetsinstallationerna eller ansvaret för underhållet av dessa alltid åligger medlemsstaterna.~~

↓ 1998/83 skäl 23 (anpassad)

⇒ ny

- (13) Medlemsstaterna bör ☒ säkerställa att ☒ upprätta kontrollprogram ☒ upprättas ☒ för att kontrollera att dricksvattnet uppfyller direktivets krav. ~~Dessa kontrollprogram bör vara anpassade till lokala behov och uppfylla de minimikontrollkrav som fastställs i det här direktivet.~~ ⇒ Större delen av den kontroll som görs i enlighet med detta

²¹ *Legionella and the prevention of legionellosis*, Världshälsoorganisationen, 2007, http://www.who.int/water_sanitation_health/emerging/legionella.pdf

²² SWD(2016) 185 final.

direktiv utförs av vattenleverantörer, och dessa bör få en viss flexibilitet vad gäller de parametrar de kontrollerar för försörjningsriskbedömningen. Om en parameter inte påvisas bör vattenleverantörerna kunna minska kontrollfrekvensen eller helt sluta kontrollera parametern. Försörjningsriskbedömningen bör tillämpas på de flesta parametrar. Ett antal viktiga parametrar bör dock alltid kontrolleras med en viss minimifrekvens. Detta direktiv innehåller huvudsakligen bestämmelser om kontrollfrekvens för att kontrollera att kraven är uppfyllda och endast begränsade bestämmelser om operativ övervakning. Vattenleverantörerna bör själva få avgöra om ytterligare operativ övervakning behövs för att säkerställa att vattenberedningen fungerar korrekt. För vägledning om detta kan vattenleverantörerna använda sig av WHO:s riktlinjer och handledning för vattensäkerhetsplaner. ↩

↓ ny

- (14) Den riskbaserade metoden bör efter hand tillämpas av alla vattenleverantörer, även små leverantörer eftersom utvärderingen av direktiv 98/83/EG visade på brister i genomförandet hos dessa leverantörer, ibland på grund av kostnaden för onödigt kontrollarbete. När den riskbaserade metoden tillämpas bör säkerhetsaspekter beaktas.

↓ 1998/83 skäl 24

~~Metoderna för att analysera dricksvattnets kvalitet bör kunna garantera tillförlitliga och jämförbara resultat.~~

↓ 1998/83 skäl 25 (anpassad)
⇒ ny

- (15) Om direktivets normer inte iaktas bör den berörda medlemsstaten ⇒ omedelbart ⇐ utreda orsaken till detta och säkerställa att nödvändiga åtgärder vidtas så snart som möjligt för att återställa vattnets kvalitet. ☒ Om vattenförsörjningen utgör en potentiell fara för människors hälsa bör tillhandahållande av sådant vatten förbjudas eller dess användning begränsas. ☒ ⇒ Det är dessutom viktigt att klargöra att om minimikraven för värden för mikrobiologiska och kemiska parametrar inte uppfylls, bör medlemsstaterna automatiskt betrakta detta som en potentiell fara för människors hälsa. ⇐ ☒ Om avhjälpan åtgärder är nödvändiga för att återställa dricksvattnets kvalitet bör, i enlighet med artikel 191.2 i fördraget, åtgärder som avhjälper problemet vid källan prioriteras. ☒

↓ 1998/83 skäl 26 (anpassad)

~~Det är viktigt att förhindra förorenat vatten från att utgöra en potentiell fara för människors hälsa. Tillhandahållande av sådant vatten bör förbjudas eller dess användning begränsas.~~

↓ 1998/83 skäl 27

~~Om en indikatorparameter inte iaktas skall den berörda medlemsstaten undersöka om detta innebär någon risk för människors hälsa. Den skall vidta åtgärder för att återställa vattnets kvalitet om detta är nödvändigt för att skydda människors hälsa.~~

↓ 1998/83 skäl 28 (anpassad)

~~Om det är nödvändigt med sådana åtgärder för att återställa dricksvattnets kvalitet skall, i enlighet med artikel 130r.2 i fördraget, åtgärder som hejdar problemet vid källan prioriteras.~~

↓ 1998/83 skäl 29

⇒ ny

- (16) Medlemsstaterna bör ⇒ inte längre ⇐ ~~under vissa förhållanden~~ tillåtas att bevilja undantag från detta direktiv. ⇒ Ursprungligen användes undantag för att medlemsstaterna skulle få upp till nio år på sig att åtgärda bristande iakttagande av ett parametervärde. Detta förfarande har visat sig vara betungande för både medlemsstaterna och kommissionen. Dessutom har det i vissa fall lett till att avhjälpande åtgärder försenats, eftersom möjligheten till undantag betraktats som en övergångsperiod. Bestämmelsen om undantag bör därför utgå. När gränsvärdena överskrids bör, av hälsoskyddsskäl, bestämmelserna om avhjälpande åtgärder tillämpas omedelbart utan möjlighet till undantag från parametervärdet. Undantag som beviljats av medlemsstater i enlighet med artikel 9 i direktiv 98/83/EG och som fortfarande gäller den dag då detta direktiv träder i kraft bör dock fortsätta att gälla fram till dess att undantaget löper ut, men de bör inte förnyas. ⇐ ~~Det är vidare nödvändigt att fastställa en lämplig ram för dessa undantag, förutsatt att undantagen inte utgör en potentiell fara för människors hälsa och förutsatt att dricksvattenförsörjningen inom det berörda området i annat fall inte kan upprätthållas genom andra rimliga medel.~~

↓ ny

- (17) Kommissionen har i sitt svar på det europeiska medborgarinitiativet Right2Water 2014²³ uppmanat medlemsstaterna att säkerställa tillgång till en viss minimimängd vatten för alla medborgare, i enlighet med WHO:s rekommendationer. Den har också förbundit sig att fortsätta att *”förbättra tillgången till säkert dricksvatten [...] för hela befolkningen genom miljöpolitiken”*²⁴. Detta är helt i linje med FN:s mål 6 för hållbar utveckling och det tillhörande delmålet att *”uppnå allmän och rättvis tillgång till säkert och ekonomiskt överkomligt dricksvatten för alla”*. Begreppet rättvis tillgång omfattar en lång rad olika aspekter, t.ex. tillgänglighet (som påverkas av bl.a. geografiska förhållanden, brist på infrastruktur eller den särskilda situationen för vissa delar av befolkningen), kvalitet, godtagbarhet eller överkomligt pris. Vad gäller överkomliga priser på vatten är det viktigt att erinra om att medlemsstaterna, när de sätter priser på vatten i enlighet med principen om kostnadstäckning i direktiv 2000/60/EG, kan ta hänsyn till variationen i befolkningens ekonomiska och sociala förhållanden och därför kan besluta om sociala taxor eller vidta åtgärder för att skydda befolkningsgrupper med sämre socioekonomiska förutsättningar. Detta direktiv behandlar särskilt de aspekter av tillgången till vatten som rör kvalitet och tillgänglighet. För att ta itu med dessa aspekter, som en del av svaret på det europeiska medborgarinitiativet, och för att bidra till genomförandet av princip 20 i den

²³ COM(2014) 177 final.

²⁴ COM(2014) 177 final, s. 12.

europiska pelaren för sociala rättigheter²⁵ där det anges att var och en ”har rätt till väsentliga tjänster av god kvalitet, inklusive vatten”, bör medlemsstaterna åläggas att behandla frågan om tillgång till vatten på nationell nivå och samtidigt få viss handlingsfrihet när det gäller exakt vilken typ av åtgärder som ska genomföras. Detta kan göras genom åtgärder som bland annat syftar till att förbättra tillgången till dricksvatten för alla, till exempel med fritt tillgängliga dricksvattenfontäner i städerna, och att främja dess användning genom att uppmuntra fri tillgång till dricksvatten i offentliga byggnader och restauranger.

- (18) Europaparlamentet konstaterade i sin resolution om uppföljning av det europeiska medborgarinitiativet Right2Water²⁶ ”att medlemsstaterna bör ägna särskild uppmärksamhet åt behoven bland utsatta grupper i samhället”²⁷. Den särskilda situationen för minoritetsgrupper, såsom romer, sinter, resandefolket, kalé och gens du voyage, oavsett om de är bofasta eller inte – särskilt med avseende på deras bristande tillgång till dricksvatten – bekräftades också i kommissionens rapport om genomförandet av EU-ramen för nationella strategier för integrering av romer²⁸ och rådets rekommendation om verkningsfulla åtgärder för integrering av romer i medlemsstaterna²⁹. Mot denna allmänna bakgrund är det lämpligt att medlemsstaterna särskilt uppmärksammar utsatta och marginaliserade grupper genom att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa grupper har tillgång till vatten. Utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att definiera dessa grupper bör de åtminstone omfatta flyktingar, nomadiska grupper, hemlösa och minoritetsgrupper, såsom romer, sinter, resandefolket, kalé och gens du voyage, oavsett om de är bofasta eller inte. Vilka åtgärder som är lämpliga för att säkerställa tillgången överläts åt medlemsstaterna att bedöma, men de kan exempelvis innebära att erbjuda alternativa försörjningssystem (enskild beredningsutrustning), att tillhandahålla vatten via tankar (lastbilar och cisterner) och att säkerställa nödvändig infrastruktur för läger.

↓ 1998/83 skäl 30

~~Eftersom beredning eller distribution av dricksvatten kan innebära användning av vissa ämnen eller material, krävs det bestämmelser om användningen av dessa så att eventuella skadliga effekter på människors hälsa undviks.~~

↓ 1998/83 skäl 31

~~Den vetenskapliga och tekniska utvecklingen kan göra det nödvändigt med en snabb anpassning av de tekniska krav som framgår av bilagorna II och III. För att underlätta tillämpningen av de åtgärder som är nödvändiga för det syftet bör föreskrifter vidare meddelas om ett förfarande enligt vilket kommissionen, biträdd av en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna, kan anta dessa anpassningar.~~

²⁵ Interinstitutionell proklamation av den europeiska pelaren för sociala rättigheter (2017/C 428/09) av den 17 november 2017 (EUT C 428, 13.12.2017, s. 10).

²⁶ P8_TA(2015)0294

²⁷ P8_TA(2015)0294, punkt 62.

²⁸ COM(2014) 209 final

²⁹ Rådets rekommendation av den 9 december 2013 om verkningsfulla åtgärder för integrering av romer i medlemsstaterna (EUT C 378, 24.12.2013, s. 1).

↓ 1998/83 skäl 32

~~Konsumenterna bör på ett adekvat och lämpligt sätt informeras om kvaliteten på dricksvattnet, om eventuella undantag som medlemsstaterna beviljar och om eventuella åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar för att avhjälpa brister. Vidare bör hänsyn tas till kommissionens behov av tekniska och statistiska uppgifter samt till enskilda personers rätt att få tillgång till adekvat information om kvaliteten på dricksvattnet.~~

↓ 1998/83 skäl 33

~~Under särskilda omständigheter och för geografiskt avgränsade områden kan det vara nödvändigt att ge medlemsstaterna en längre tidsfrist för iakttagande av vissa bestämmelser i direktivet.~~

↓ 1998/83 skäl 34 (anpassad)

~~Direktivet skall inte påverka medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsgränser för överföring till nationell lagstiftning och tillämpning som framgår av bilaga IV.~~

↓ ny

(19) I det sjunde miljöhandlingsprogrammet till 2020, *Att leva gott inom planetens gränser*³⁰, krävs att allmänheten har tillgång till tydlig information på nationell nivå. I direktiv 98/83/EG föreskrivs bara passiv tillgång till uppgifter, vilket innebär att medlemsstaterna endast måste säkerställa att information finns tillgänglig. Dessa bestämmelser bör därför ersättas för att säkerställa att aktuell information är lätt tillgänglig, exempelvis på en webbplats vars länk bör spridas aktivt. Den uppdaterade informationen bör inte bara omfatta resultat från kontrollprogrammen, utan också ytterligare information som allmänheten kan ha nytta av, t.ex. om olika indikatorer (järn, hårdhet, mineraler osv.), som ofta påverkar konsumenternas uppfattning om kranvatten. Därför bör de indikatorparametrar i direktiv 98/83/EG som inte tillhandahåller hälsorelaterad information ersättas med nätbaserad information om dessa parametrar. För mycket stora vattenleverantörer bör ytterligare information om bland annat energieffektivitet, förvaltning, styrning, kostnadsstruktur och beredningsmetoder också finnas tillgänglig på nätet. Det antas att bättre konsumentkunskap och ökad öppenhet kommer att bidra till att stärka allmänhetens förtroende för det vatten som levereras. Detta väntas i sin tur leda till ökad användning av kranvatten och därigenom bidra till mindre plastavfall och växthusgasutsläpp, och även ge positiva effekter för begränsning av klimatförändring och för miljön som helhet.

(20) Av samma skäl, och för att göra konsumenterna mer medvetna om konsekvenserna av vattenförbrukning, bör de också få information (t.ex. på fakturan eller via smarta appar) om den förbrukade volymen, kostnadsstrukturen för den avgift som tas ut av vattenleverantören, inbegripet rörliga och fasta kostnader, samt om priset per liter dricksvatten för att möjliggöra en jämförelse med priset på buteljerat vatten.

³⁰ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – *Att leva gott inom planetens gränser* (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (21) De principer som ska beaktas vid fastställandet av vattenavgifterna, nämligen kostnadstäckning för vattentjänster och principen att förorenaren betalar, fastställs i direktiv 2000/60/EG. Den ekonomiska hållbarheten i tillhandahållandet av vattentjänster är inte alltid säkerställd, vilket ibland leder till underinvestering i underhållet av vatteninfrastrukturen. Med bättre kontrollmetoder har läckagenivåerna – som främst beror på sådan underinvestering – blivit alltmer uppenbara, och minskning av vattenförlusterna bör uppmuntras på unionsnivå för att förbättra vatteninfrastrukturens effektivitet. I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör denna fråga lösas genom ökad öppenhet och konsumentinformation om läckagenivåer och energieffektivitet.
- (22) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG³¹ syftar till att garantera rätten till tillgång till miljöinformation i medlemsstaterna, i linje med Århuskonventionen. Det omfattar allmänna skyldigheter som rör både att göra miljöinformation tillgänglig på begäran och att aktivt sprida sådan information. Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG³² har också ett brett tillämpningsområde som omfattar utbyte av rumslig information, inbegripet data om olika miljöförhållanden. Det är viktigt att de bestämmelser i det här direktivet som rör informationstillgång och datautbyte utgör ett komplement till dessa direktiv och inte ger upphov till en särskild rättslig ordning. Därför bör bestämmelserna i detta direktiv om information till allmänheten och information om övervakning av genomförandet inte påverka tillämpningen av direktiven 2003/4/EG och 2007/2/EG.
- (23) I direktiv 98/83/EG fastställdes inga rapporteringskrav för små vattenleverantörer. För att råda bot på detta, och för att tillgodose behovet av information om genomförande och efterlevnad, bör ett nytt system införas som innebär att medlemsstaterna ska upprätta och fortlöpande uppdatera datamängder som endast innehåller relevanta uppgifter, t.ex. överskridande av parametervärden och incidenter av en viss betydelse, och göra dessa datamängder tillgängliga för kommissionen och Europeiska miljöbyrån. Detta bör säkerställa att den administrativa bördan för alla enheter blir så liten som möjligt. För att säkerställa lämplig infrastruktur för allmän tillgång, rapportering och datadelning mellan offentliga myndigheter bör medlemsstaterna grunda dataspecifikationerna på direktiv 2007/2/EG och dess genomförandeakter.
- (24) Data som rapporteras av medlemsstaterna är inte bara nödvändiga för efterlevnadskontroll, utan är också väsentliga för att kommissionen ska kunna övervaka och bedöma hur väl lagstiftningen uppnår sina syften och därmed ge underlag för en framtida utvärdering av lagstiftningen i enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning av den 13 april 2016³³. I detta sammanhang behövs relevanta data som möjliggör en bättre bedömning av direktivets effektivitet, ändamålsenlighet, relevans och mervärde för EU, och det är därför nödvändigt att säkerställa lämpliga rapporteringsmekanismer som också kan fungera som indikatorer för framtida utvärderingar av detta direktiv.
- (25) I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ska kommissionen göra en utvärdering av detta direktiv inom en viss tidsperiod från och med den dag som fastställts för dess införlivande. Utvärderingen bör bygga på de

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

³³ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

erfarenheter som gjorts och de data som samlats in i samband med genomförandet av direktivet, på relevanta vetenskapliga, analytiska och epidemiologiska data samt på tillgängliga rekommendationer från WHO.

- (26) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta direktiv syftar särskilt till att främja principerna för hälso- och sjukvård, tillgång till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, miljöskydd och konsumentskydd.
- (27) Domstolen har vid flera tillfällen erinrat om att det vore oförenligt med den bindande karaktär som tillkommer direktiv enligt artikel 288 tredje stycket i fördraget att i princip utesluta enskilda från möjligheten att åberopa de skyldigheter som följer av direktiven. Detta gäller särskilt när det är fråga om ett direktiv vars syfte är att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar av dricksvatten. I enlighet med Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor³⁴ bör den berörda allmänheten ha tillgång till rättslig prövning för att bidra till att skydda rätten att leva i en miljö som är förenlig med personlig hälsa och personligt välbefinnande. Dessutom, när ett stort antal personer lider en ”kollektiv skada” på grund av samma olagliga metoder som innebär ett åsidosättande av rättigheter som garanteras genom detta direktiv, bör de ha möjlighet att använda kollektiva prövningsmöjligheter, i de fall sådana mekanismer har inrättats av medlemsstaterna i enlighet med kommissionens rekommendation 2013/396/EU³⁵.
- (28) I syfte att anpassa detta direktiv till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, eller för att ange kontrollkrav för farobedömningen och riskbedömningen av fastighetsinstallationer, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna I–IV till detta direktiv. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter. Dessutom har den befogenhet som fastställs i del C anmärkning 10 i bilaga I till direktiv 98/83/EG, dvs. att fastställa kontrollfrekvenser och kontrollmetoder för radioaktiva ämnen, blivit inaktuell till följd av antagandet av rådets direktiv 2013/51/Euratom³⁶ och bör därför utgå. Den befogenhet som fastställs i del A andra stycket i bilaga III till direktiv 98/83/EG avseende ändringar av direktivet behövs inte längre och bör utgå.
- (29) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för antagande av formatet och metoderna för att lägga fram dels den information om kvaliteten på dricksvatten som ska lämnas till alla försörjda personer, dels den information om genomförandet av detta direktiv som ska lämnas av medlemsstaterna och sammanställas av Europeiska

³⁴ EUT L 124, 17.5.2005, s. 4.

³⁵ Kommissionens rekommendation av den 11 juni 2013 om gemensamma principer för kollektiv prövning av ansökningar om förbudsföreläggande och av ersättningsanspråk vid åsidosättande av rättigheter som garanteras enligt unionsrätten (EUT L 201, 26.7.2013, s. 60.)

³⁶ Rådets direktiv 2013/51/Euratom av den 22 oktober 2013 om fastställande av krav avseende skydd av allmänhetens hälsa mot radioaktiva ämnen i dricksvatten (EUT L 296, 7.11.2013, s. 12).

miljöbyrån. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011³⁷.

- (30) Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG³⁸ ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i detta direktiv och säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (31) I direktiv 2013/51/Euratom fastställs särskilda bestämmelser för kontroll av radioaktiva ämnen i dricksvatten. Därför bör det här direktivet inte fastställa parametervärden för radioaktivitet.
- (32) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skydda människors hälsa, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (33) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till de tidigare direktiven. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av de tidigare direktiven.
- (34) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt av direktiven som anges i del B i bilaga V.

↓ 1998/83 (anpassad)
⇒ ny

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. Detta direktiv gäller kvaliteten på dricksvatten.
2. Syftet med detta direktiv är att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar av dricksvatten genom att säkerställa att vattnet är hälsosamt och rent.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

³⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

1. *dricksvatten*: ~~a)~~ allt vatten som, antingen i sitt ursprungliga tillstånd eller efter beredning, är avsett för dryck, för matlagning, för beredning $\Rightarrow$ eller produktion $\Leftarrow$ av livsmedel, eller för andra hushållsändamål $\Rightarrow$ i både offentliga och privata lokaler $\Leftarrow$, oberoende av dess ursprung och oavsett om det tillhandahålls genom ett distributionsnät, från tankbil/tankbåt, $\Rightarrow$ eller, för källvatten, $\Leftarrow$ i flaskor ~~eller behållare.~~

~~b) allt vatten som används i ett företag för tillverkning, bearbetning, konservering eller saluföring av varor eller ämnen som är avsedda för livsmedelsändamål, om inte de behöriga nationella myndigheterna gör den bedömningen att vattnets kvalitet inte kan påverka de färdiga livsmedlens hälsosamhet.~~

2. *fastighetsinstallation*: de ledningar, installationer och anordningar som är installerade mellan de kranar som normalt används för dricksvatten $\Rightarrow$ i både offentliga och privata lokaler $\Leftarrow$ och distributionsnätet men bara om dessa enligt den tillämpliga nationella lagstiftningen inte är ~~huvudmannens~~ $\boxtimes$ vattenleverantörens $\boxtimes$ ansvar, i dennes egenskap av ~~huvudman~~ $\boxtimes$ vattenleverantör $\boxtimes$.

$\Downarrow$ ny

3. *vattenleverantör*: en enhet som tillhandahåller minst 10 m³ dricksvatten per dag i genomsnitt.
4. *liten vattenleverantör*: en vattenleverantör som tillhandahåller mindre än 500 m³ per dag eller försörjer mindre än 5 000 personer.
5. *stor vattenleverantör*: en vattenleverantör som tillhandahåller minst 500 m³ per dag eller försörjer minst 5 000 personer.
6. *mycket stor vattenleverantör*: en vattenleverantör som tillhandahåller minst 5 000 m³ per dag eller försörjer minst 50 000 personer.
7. *prioriterade lokaler*: stora lokaler med många användare som kan exponeras för vattenrelaterade risker, såsom sjukhus, vårdinrättningar, byggnader med inkvarteringsmöjlighet, kriminalvårdsanstalter och campingplatser, som identifieras av medlemsstaterna.
8. *utsatta och marginaliserade grupper*: personer som är isolerade från samhället till följd av diskriminering eller bristande tillgång till rättigheter, resurser eller möjligheter, och som är mer utsatta för flera olika potentiella risker avseende hälsa, säkerhet, brist på utbildning, deltagande i skadliga aktiviteter eller andra risker än övriga grupper i samhället.

$\Downarrow$ 1998/83 (anpassad)

Artikel 3

Undantag

1. Detta direktiv gäller inte för
- (a) naturligt mineralvatten som ~~av behöriga nationella myndigheter~~ godkänns som sådant $\boxtimes$ av den ansvariga myndighet som avses i ~~$\boxtimes$ rådets direktiv 80/777/EEG av den 15 juli 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas~~

↓ 1998/83

- (b) vatten som är läkemedel enligt vad som avses i ~~rådets direktiv 65/65/EEG av den 26 januari 1965 om tillnärmning av bestämmelser som fastställts genom lagar eller andra författningar och som rör läkemedel⁴⁰~~, direktiv 2001/83/EG.

↓ 1998/83

2. Medlemsstaterna får göra undantag från direktivets bestämmelser för
- a) vatten som är avsett uteslutande för ändamål för vilka de behöriga myndigheterna gör den bedömningen att vattnets kvalitet inte påverkar, vare sig direkt eller indirekt, de berörda konsumenternas hälsa,
 - b) dricksvatten från en enskild vattentäkt som tillhandahåller mindre än 10 m³ per dag i genomsnitt eller försörjer mindre än 50 personer, om inte vattnet tillhandahålls som en del av en kommersiell eller offentlig verksamhet.
3. Medlemsstater som utnyttjar undantagen enligt punkt 2 b ska ~~sörja för~~ säkerställa att den berörda befolkningen informeras om detta och om alla åtgärder som kan vidtas för att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar av dricksvatten. Dessutom ska den berörda befolkningen, om det är uppenbart att vattnets kvalitet utgör en potentiell fara för människors hälsa, omedelbart ges lämpliga råd.

↓ 1998/83 (anpassad)
⇒ ny

Artikel 4

Allmänna skyldigheter

1. Utan att det påverkar deras skyldigheter enligt andra ~~gemenskaps~~ unions ~~bestämmelser~~ ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dricksvatten är hälsosamt och rent. Såvitt avser minimikraven i detta direktiv är dricksvatten hälsosamt och rent om det ☒ uppfyller alla följande villkor ☒:
- a) ~~inte~~ ☒ Det ☒ innehåller ☒ inte ☒ mikroorganismer, parasiter och ämnen i sådant antal eller sådana koncentrationer att de utgör en potentiell fara för människors hälsa. ~~och~~
 - b) ☒ Det ☒ uppfyller minimikraven i bilaga I, delarna A och B. ~~och~~

³⁹ ~~EGT L 229, 30.8.1980, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/70/EG (EGT L 299, 23.11.1996, s. 26).~~

⁴⁰ ~~EGT L 22, 9.2.1965, s. 369. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/39/EEG (EGT L 214, 24.8.1993, s. 22).~~

~~och om medlemsstaterna, i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i artiklarna 5-8 och 11 samt i enlighet med fördraget~~

- c) ~~☒~~ Medlemsstaterna har vidtagit ~~☒~~ ~~vidtar~~ alla andra åtgärder som är nödvändiga för att ~~säkerställa att dricksvattnet~~ ~~☒~~ uppfylla ~~☒~~ kraven ~~⇒ i artiklarna 5 till 12 ⇐~~ i detta direktiv.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de åtgärder som vidtas för att genomföra bestämmelserna i detta direktiv inte under några omständigheter, vare sig direkt eller indirekt, medför försämring av den nuvarande dricksvattenkvaliteten ~~i den mån detta har betydelse för skyddet av människors hälsa~~ eller medför ökad förorening av vatten som används för framställning av dricksvatten.

Artikel 5

Kvalitetsnormer

1. Medlemsstaterna ska för parametrarna i bilaga I fastställa värden som ska gälla för dricksvatten ~~☒~~, och dessa får inte vara mindre stränga än de värden som anges i bilagan ~~☒~~.
- ~~2. De värden som fastställs i enlighet med punkt 1 får inte vara mindre stränga än de som fastställs i bilaga I. När det gäller parametrarna i bilaga I, del C, behöver värdena bestämmas endast för kontrolländamål och för att uppfylla skyldigheterna enligt artikel 8.~~
- ~~2.3.~~ Medlemsstaterna ska fastställa värden för ytterligare parametrar som inte omfattas av bilaga I om skyddet av människors hälsa på deras nationella territorium eller en del av detta kräver det. De värden som fastställs ska ~~i varje fall~~ i vart fall uppfylla kraven i artikel 4.1 a.

Artikel 6

Punkt där värdena ska iakttas

- ~~1.~~ De parametervärden som fastställs i enlighet med artikel 5 ~~⇒~~ för de parametrar som anges i delarna A och B i bilaga I ~~⇐~~ ska iakttas
- (a) för vatten som tillhandahålls från ett distributionsnät i en lokal eller en anläggning, vid den punkt där det tappas ur de kranar som normalt används för dricksvatten, ~~eller~~
- (b) för vatten som tillhandahålls från tankbil/tankbåt, vid den punkt där det tappas från tankbilen/tankbåten, ~~eller~~
- (c) för ~~⇒~~ källvatten ~~⇐~~ ~~vatten som tappas på flaskor eller i behållare som är avsedda för försäljning, vid den punkt där vatten~~ det tappas på flaska, ~~eller i behållare.~~
- ~~d) för vatten som används i ett livsmedelsproducerande företag, vid den punkt inom företaget där vattnet används.~~
- ~~2. För vatten som omfattas av punkt 1 a skall medlemsstaterna anses ha fullgjort sina skyldigheter enligt denna artikel och enligt artikel 4 och artikel 8.2 om det kan visas att det bristande iakttagandet av de enligt artikel 5 fastställda parametervärdena beror på fastighetsinstallationerna eller underhållet av dessa, utom i lokaler och anläggningar där vatten tillhandahålls allmänheten, exempelvis skolor, sjukhus och restauranger.~~

3. Om punkt 2 är tillämplig och det finns risk för att de enligt artikel 5 fastställda parametervärdena inte iakttas med avseende på vatten som omfattas av punkt 1 a skall medlemsstaterna ändå säkerställa

a) att lämpliga åtgärder vidtas för att minska eller undanröja risken för att parametervärdena inte iakttas, exempelvis rådgivning till fastighetsägare om möjliga åtgärder som de kan vidta för att avhjälpa bristerna, och/eller

att andra åtgärder, såsom lämpliga beredningstekniker, vidtas för att ändra vattnets beskaffenhet eller egenskaper innan det tillhandahålls i syfte att minska eller undanröja risken för att parametervärdena inte iakttas efter tillhandahållandet,

och

b) att de berörda konsumenterna på vederbörligt sätt informeras och får råd om möjliga ytterligare åtgärder som de bör vidta för att avhjälpa bristerna.

↓ ny

Artikel 7

Riskbaserad metod för vattensäkerhet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att leveranser, beredning och distribution av dricksvatten omfattas av en riskbaserad metod som består av följande delar:
 - (a) En farobedömning av vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten, i enlighet med artikel 8.
 - (b) En försörjningsriskbedömning utförd av vattenleverantörer i syfte att kontrollera kvaliteten på det vatten som de levererar, i enlighet med artikel 9 och del C i bilaga II.
 - (c) En riskbedömning av fastighetsinstallationer, i enlighet med artikel 10.
2. Farobedömningarna ska utföras senast [3 år efter sista dagen för införlivande av detta direktiv]. De ska ses över vart tredje år och uppdateras vid behov.
3. Försörjningsriskbedömningarna ska göras av mycket stora vattenleverantörer och stora vattenleverantörer senast [3 år efter sista dagen för införlivande av detta direktiv] och av små vattenleverantörer senast [6 år efter sista dagen för införlivande av detta direktiv]. De ska ses över regelbundet och minst vart sjätte år och uppdateras vid behov.
4. Riskbedömningarna av fastighetsinstallationer ska utföras senast [3 år efter sista dagen för införlivande av detta direktiv]. De ska ses över vart tredje år och uppdateras vid behov.

Artikel 8

Farobedömning av vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 6 och 7 i direktiv 2000/60/EG ska medlemsstaterna säkerställa att en farobedömning utförs för vattenförekomster som

används för uttag av dricksvatten i volymer över 10 m³ per dag i genomsnitt. Farobedömningen ska omfatta följande delar:

- (a) Identifiering av och georeferenser för alla uttagspunkter i de vattenförekomster som omfattas av farobedömningen.
- (b) Kartläggning av säkerhetszoner, när sådana zoner har fastställts i enlighet med artikel 7.3 i direktiv 2000/60/EG, och de skyddade områden som avses i artikel 6 i det direktivet.
- (c) Identifiering av faror och möjliga föroreningskällor som påverkar de vattenförekomster som omfattas av farobedömningen. Medlemsstaterna får för detta ändamål använda den översyn av konsekvenserna av mänsklig verksamhet som utförts i enlighet med artikel 5 i direktiv 2000/60/EG och information om betydande påverkan som samlats in i enlighet med punkt 1.4 i bilaga II till det direktivet.
- (d) Regelbunden kontroll, i de vattenförekomster som omfattas av farobedömningen, av relevanta föroreningar från följande förteckningar:
 - i) Parametrar som förtecknas i delarna A och B i bilaga I till detta direktiv.
 - ii) Förorenande ämnen i grundvatten som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG⁴¹, och förorenande ämnen och föroreningsindikatorer för vilka tröskelvärden har fastställts av medlemsstaterna i enlighet med bilaga II till det direktivet.
 - iii) Prioriterade ämnen och vissa andra föroreningar som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG⁴².
 - iv) Andra relevanta föroreningar, exempelvis mikroplaster, eller avrinningsområdesspecifika förorenande ämnen som medlemsstaterna fastställt på grundval av den översyn av konsekvenserna av mänsklig verksamhet som utförts i enlighet med artikel 5 i direktiv 2000/60/EG och den information om betydande påverkan som samlats in i enlighet med punkt 1.4 i bilaga II till det direktivet.

För kontrollen ska medlemsstaterna från leden i–iv välja ut de parametrar, ämnen eller föroreningar som anses relevanta mot bakgrund av de faror som identifierats i enlighet med led c eller mot bakgrund av den information som lämnats av vattenleverantörerna i enlighet med punkt 2.

För den regelbundna kontrollen får medlemsstaterna använda den övervakning som utförs i enlighet med annan unionslagstiftning.

2. De vattenleverantörer som kontrollerar sitt råvatten för operativ övervakning ska vara skyldiga att informera de behöriga myndigheterna om trender och ovanliga koncentrationer av de parametrar, ämnen eller föroreningar som kontrolleras.

⁴¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG av den 12 december 2006 om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring (EUT L 372, 27.12.2006, s. 19).

⁴² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348, 24.12.2008, s. 84).

3. Medlemsstaterna ska informera de vattenleverantörer som använder vattenförekomster som omfattas av farobedömningen om resultaten av den kontroll som utförts i enlighet med punkt 1 d och får på grundval av dessa kontrollresultat
 - (a) ålägga vattenleverantörer att genomföra ytterligare kontroller eller beredning avseende vissa parametrar,
 - (b) tillåta vattenleverantörer att minska kontrollfrekvensen för vissa parametrar, utan att behöva göra en försörjningsriskbedömning, förutsatt att dessa inte är centrala parametrar i den mening som avses i del B punkt 1 i bilaga II, och förutsatt att ingen faktor rimligtvis kan förväntas orsaka försämring av vattenkvaliteten.
4. I de fall en vattenleverantör tillåts att minska kontrollfrekvensen i enlighet med punkt 2 b ska medlemsstaterna fortsätta att regelbundet kontrollera dessa parametrar i den vattenförekomst som omfattas av farobedömningen.
5. På grundval av den information som samlas in i enlighet med punkterna 1 och 2 i det här direktivet och i enlighet med direktiv 2000/60/EG ska medlemsstaterna vidta följande åtgärder i samarbete med vattenleverantörerna och andra berörda aktörer, eller säkerställa att sådana åtgärder vidtas av vattenleverantörerna:
 - (a) Förebyggande åtgärder för att minska den beredningsnivå som krävs och för att skydda vattenkvaliteten, däribland sådana åtgärder som avses i artikel 11.3 d i direktiv 2000/60/EG.
 - (b) Mildrande åtgärder som anses vara nödvändiga på grundval av den kontroll som utförts i enlighet med punkt 1 d, i syfte att identifiera och åtgärda föroreningskällan.

Medlemsstaterna ska regelbundet se över alla sådana åtgärder.

Artikel 9

Försörjningsriskbedömning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att vattenleverantörerna utför en försörjningsriskbedömning som gör det möjligt att anpassa kontrollfrekvensen för varje parameter i delarna A och B i bilaga I som inte är en central parameter enligt del B i bilaga II, beroende på dess förekomst i råvattnet.

För dessa parametrar ska medlemsstaterna säkerställa att vattenleverantörerna kan avvika från den provtagningsfrekvens som anges i del B i bilaga II, i enlighet med de specifikationer som anges i del C i bilaga II.

För detta ändamål ska vattenleverantörerna vara skyldiga att beakta resultaten av den farobedömning som utförts i enlighet med artikel 8 i detta direktiv och den kontroll som utförts i enlighet med artiklarna 7.1 och 8 i direktiv 2000/60/EG.
2. Försörjningsriskbedömningarna ska godkännas av de behöriga myndigheterna.

Artikel 10

Riskbedömning av fastighetsinstallationer

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det utförs en riskbedömning av fastighetsinstallationer, som omfattar följande delar:
 - (a) En bedömning av de potentiella risker som är förknippade med fastighetsinstallationerna och relaterade produkter och material, och av om de kan påverka vattenkvaliteten vid den punkt där vattnet tappas ur de kranar som normalt används för dricksvatten, särskilt där vatten tillhandahålls allmänheten i prioriterade lokaler.
 - (b) Regelbunden kontroll av de parametrar som anges i del C i bilaga I, i de lokaler där den potentiella faran för människors hälsa anses vara störst. Relevanta parametrar och lokaler för kontroll ska väljas på grundval av den bedömning som utförts i enlighet med led a.

Vad gäller den regelbundna kontroll som avses i första stycket får medlemsstaterna upprätta en kontrollstrategi med inriktning på prioriterade lokaler.
 - (c) En kontroll av om prestanda hos byggprodukter i kontakt med dricksvatten är tillräckliga i förhållande till de väsentliga egenskaper som rör det grundläggande krav för byggnadsverk som anges i punkt 3 e i bilaga I till förordning (EU) nr 305/2011.
2. Om en medlemsstat, på grundval av den bedömning som utförts i enlighet med punkt 1 a, anser att det föreligger en risk för människors hälsa som beror på fastighetsinstallationerna eller relaterade produkter och material, eller om kontroll som utförts i enlighet med punkt 1 b visar att de parametervärden som anges i del C i bilaga I inte är uppfyllda ska medlemsstaterna
 - (a) vidta lämpliga åtgärder för att eliminera eller minska risken för att de parametervärden som anges i del C i bilaga I inte iakttas,
 - (b) vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att migrering av ämnen eller kemikalier från byggprodukter som används vid beredning eller distribution av dricksvatten inte, direkt eller indirekt, utgör en fara för människors hälsa,
 - (c) vidta andra åtgärder, exempelvis lämpliga beredningstekniker, i samarbete med vattenleverantörerna, för att ändra vattnets beskaffenhet eller egenskaper innan det tillhandahålls i syfte att eliminera eller minska risken för att parametervärdena inte iakttas efter tillhandahållandet,
 - (d) på vederbörligt sätt informera och ge råd till konsumenterna om villkoren för konsumtion och användning av vatten och om möjliga åtgärder för att undvika att risken återuppstår,
 - (e) anordna utbildning för VVS-montörer och andra yrkeskategorier som arbetar med fastighetsinstallationer och installation av byggprodukter,
 - (f) för *Legionella*, säkerställa att ändamålsenliga kontroll- och förvaltningsåtgärder vidtas för att förhindra och åtgärda eventuella sjukdomsutbrott.

↓ 1998/83 (anpassad)

Artikel ~~11~~⁷

Kontroll

1. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att regelbundna kontroller av dricksvattnets kvalitet utförs i syfte att kontrollera att det vatten som är tillgängligt för ~~förbrukarna~~ konsumenterna uppfyller kraven i detta direktiv, särskilt de parametervärden som fastställs i enlighet med artikel 5. Prover ~~för~~ ska tas på ett sådant sätt att de blir representativa för kvaliteten på det vatten som förbrukas under året. Dessutom ska medlemsstaterna vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att, i fall då desinfektion ingår i beredningen eller distributionen av dricksvatten, säkerställa kontroll av att desinfektionen är effektiv, och att eventuella föroreningar som härrör från biprodukter från desinfektionen hålls på så låg nivå som möjligt ~~utom~~ utan att för den skull äventyra desinfectionen.

↓ 1998/83
⇒ ny

2. För att fullgöra skyldigheterna enligt punkt 1 ska ~~de behöriga myndigheterna upprätta~~ lämpliga kontrollprogram ⇒ upprättas i enlighet med del A i bilaga II ⇐ för allt dricksvatten. Dessa kontrollprogram ~~skall uppfylla minimikraven i bilaga II.~~ ⇒ ska bestå av följande delar: ⇐

↓ ny

- (a) Kontroll av de parametrar som förtecknas i delarna A och B i bilaga I, och de parametrar som fastställts i enlighet med artikel 5.2, i enlighet med bilaga II, och, om en försörjningsriskbedömning utförs, i enlighet med artikel 9.
- (b) Kontroll av de parametrar som förtecknas i del C i bilaga I, för riskbedömningen av fastighetsinstallationer, enligt vad som föreskrivs i artikel 10.1 b.
- (c) Kontroll för farobedömningen, enligt vad som föreskrivs i artikel 8.1 d.

↓ 1998/83

3. Provtagningsplatserna ska bestämmas av de behöriga myndigheterna och uppfylla de relevanta kraven i del D i bilaga II.

↓ 596/2009 artikel 1 och bilaga 2.2

- ~~4. Gemenskapsriktlinjer för den kontroll som föreskrivs i denna artikel får utarbetas i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 12.2.~~

↓ 1998/83 (anpassad)

45. ~~a)~~ Medlemsstaterna ska följa de anvisningar för analys av parametrar som framgår av bilaga III~~),~~ i enlighet med följande principer: ~~☒~~

a)~~b)~~ Andra ~~☒~~analys~~☒~~metoder än de som anges i del A i bilaga III ~~=del 1~~ får användas under förutsättning att det kan visas att de resultat som erhålls är åtminstone lika tillförlitliga som dem som erhålls med de angivna metoderna ~~☒~~ genom att ~~☒~~ ~~=Medlemsstater som använder sig av alternativa metoder skall förse~~ kommissionen föres med all relevant information om dessa metoder och deras likvärdighet.

b) För de parametrar som förtecknas i del B i bilaga III, ~~delarna 2 och 3,~~ får vilken analysmetod som helst användas under förutsättning att den uppfyller de krav som anges därkraven i bilaga III.

56. Medlemsstaterna ska säkerställa att ytterligare kontroll från fall till fall utförs av ämnen och mikroorganismer för vilka inget parametervärde har fastställts i enlighet med artikel 5, om det finns anledning att misstänka att de kan förekomma i sådana mängder eller sådant antal att de utgör en potentiell fara för människors hälsa.

↓ 1998/83

Artikel ~~12~~

Åtgärder för att avhjälpa brister samt begränsning av användningen

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att samtliga fall av bristande iakttagande av enligt artikel 5 fastställda parametervärden omedelbart utreds för att fastställa orsaken.
 2. I fall av bristande iakttagande – trots de åtgärder som vidtas för att uppfylla kraven i artikel 4.1 – av de enligt artikel 5 fastställda parametervärdena, ska de berörda medlemsstaterna, ~~om inte annat följer av artikel 6.2,~~ säkerställa att nödvändiga åtgärder så snart som möjligt vidtas för att återställa vattnets kvalitet och prioritera sina genomförandeåtgärder, under beaktande bland annat av i hur hög grad det ifrågavarande parametervärdet har överskridits och den potentiella faran för människors hälsa.
-

↓ ny

I fall av bristande iakttagande av de parametervärden som fastställs i del C i bilaga I ska avhjälpan åtgärder inbegripa de åtgärder som anges i artikel 10.2 a–f.

↓ 1998/83 (anpassad)

⇒ ny

3. Oberoende av om parametervärdena iaktas ~~eller ej~~ ska medlemsstaterna säkerställa att allt tillhandahållande av dricksvatten som utgör en potentiell fara för människors hälsa förbjuds eller att vattnets användning begränsas ~~eller att sådana~~ ~~☒~~ och att ~~☒~~ övriga~~☒~~ avhjälpan ~~☒~~ åtgärder vidtas som är nödvändiga för att skydda

människors hälsa. ~~I sådana fall skall konsumenterna omedelbart informeras om detta och ges de råd som är nödvändiga.~~

↓ ny

Medlemsstaterna ska automatiskt betrakta varje bristande iakttagande av de minimikrav för parametervärden som anges i delarna A och B i bilaga I som en potentiell fara för människors hälsa.

4. I de fall som beskrivs i punkterna 2 och 3 ska medlemsstaterna så snart som möjligt vidta alla följande åtgärder:
- (a) Underrätta alla berörda konsumenter om den potentiella faran för människors hälsa och dess orsak, om överskridandet av parametervärdet och om de avhjälpande åtgärder som vidtagits, inbegripet förbud, restriktioner eller andra åtgärder.
 - (b) Ge och regelbundet uppdatera nödvändig rådgivning till konsumenterna om konsumtionen och användningen av vatten, med särskild hänsyn till potentiellt utsatta grupper.
 - (c) Informera konsumenterna när man har fastställt att det inte längre föreligger en potentiell fara för människors hälsa, och informera dem om att tjänsten har återgått till det normala.
-

↓ 1998/83 (anpassad)

45. De behöriga myndigheterna eller andra relevanta organ ska besluta vilka åtgärder enligt punkt 3 som ☒ ska ☐ ~~bör~~ vidtas under beaktande av de risker för människors hälsa som skulle bli följden om dricksvattenförsörjningen avbryts eller användningen av dricksvatten begränsas.
- ~~5. Medlemsstaterna får utarbeta riktlinjer för att hjälpa de behöriga myndigheterna att fullgöra sina skyldigheter enligt punkt 4.~~
- ~~6. I fall då parametervärdena eller specifikationerna i bilaga I, del C, inte iakttas skall medlemsstaterna undersöka om detta innebär någon risk för människors hälsa. De skall vidta åtgärder för att återställa vattnets kvalitet om detta är nödvändigt för att skydda människors hälsa.~~
- ~~7. När åtgärder vidtas för att avhjälpa brister skall medlemsstaterna säkerställa att konsumenterna underrättas om detta, utom i fall då de behöriga myndigheterna anser det förhållandet att parametervärdet inte iakttas vara av ringa betydelse.~~

~~Artikel 9~~

~~Undantag~~

- ~~1. Medlemsstaterna får meddela föreskrifter om undantag från de parametervärden som framgår av bilaga I, del B, eller som fastställs i enlighet med artikel 5.3, upp till ett högsta värde som de själva bestämmer, förutsatt att inget undantag utgör en potentiell fara för människors hälsa och förutsatt att dricksvattenförsörjningen inom det berörda området i annat fall inte kan upprätthållas genom några andra rimliga medel.~~

~~Undantagen skall begränsas till en tid som skall vara så kort som möjligt och som inte får vara längre än tre år, och vid utgången av denna tid skall en översyn göras för att konstatera huruvida tillräckliga framsteg har gjorts. När en medlemsstat avser att tillåta ett andra undantag skall den till kommissionen översända resultatet av översynen, åtföljt av skälen för sitt beslut rörande det andra undantaget. Ett sådant andra undantag får inte avse längre tid än tre år.~~

~~2. Om synnerliga skäl föreligger kan en medlemsstat hos kommissionen begära ett tredje undantag för en period på högst tre år. Kommissionen skall fatta beslut om varje sådan begäran inom tre månader.~~

~~3. Beslut om undantag enligt punkterna 1 och 2 skall innehålla följande uppgifter:~~

~~(a) Skälet till undantaget.~~

~~(b) Den berörda parametern, tidigare relevanta analysresultat och det högsta tillåtna värdet enligt undantaget.~~

~~(c) Det geografiska området, den mängd vatten som tillhandahålls varje dag, den berörda befolkningen och om det finns något relevant livsmedelsproducerande företag som påverkas.~~

~~(d) En lämplig kontrollplan, med tätare kontroller när det är nödvändigt.~~

~~(e) En sammanfattning av planen för nödvändiga åtgärder för att avhjälpa brister, inbegripet en tidtabell för arbetet och en uppskattning av kostnaderna samt bestämmelser om hur översyn skall ske.~~

~~(f) Under hur lång tid undantaget måste tillåtas.~~

~~4. Om de behöriga myndigheterna anser det förhållandet att parametervärdet inte iakttas vara av ringa betydelse och att åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 8.2 kan avhjälpa problemet inom högst 30 dagar, behöver kraven i punkt 3 inte tillämpas.~~

~~I sådana fall skall de behöriga myndigheterna eller andra relevanta organ fastställa endast det högsta tillåtna värdet för den berörda parametern och den tid som medges för att rätta till problemet.~~

~~5. Punkt 4 får inte längre utnyttjas om ett och samma parametervärde för en viss vattentäkt inte har iakttagits under sammanlagt mer än 30 dagar under de föregående tolv månaderna.~~

~~6. De medlemsstater som unyttjar undantagen enligt denna artikel skall säkerställa att den befolkning som påverkas av ett sådant undantag omedelbart och på lämpligt sätt informeras om undantaget och om de villkor som gäller för det. Medlemsstaterna skall dessutom säkerställa att råd i de fall då det är nödvändigt ges till de särskilda befolkningsgrupper för vilka undantaget kan komma att innebära en särskild risk.~~

~~Dessa skyldigheter gäller inte de fall som beskrivs i punkt 4, om inte de behöriga myndigheterna beslutar något annat.~~

~~7. Bortsett från de undantag som meddelas i enlighet med punkt 4 skall medlemsstaterna inom två månader informera kommissionen om sådana undantag som avser en daglig vattenproduktion som överstiger 1000 m³ i genomsnitt eller berör minst 5000 personer, och samtidigt bifoga de uppgifter som anges i punkt 3.~~

~~8. Bestämmelserna i denna artikel gäller inte för dricksvatten som utbjuds till försäljning i flaskor eller behållare.~~

Artikel 10

~~Kvalitetssäkring av beredning, utrustning och material~~

~~Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att inga ämnen eller material för nya installationer som används vid beredning eller distribution av dricksvatten och inga föroreningar som har samband med sådana ämnen eller material för nya installationer finns kvar i dricksvattnet i högre koncentrationer än vad som är nödvändigt för ändamålet med deras användning och att de varken direkt eller indirekt minskar det skydd för människors hälsa som tillhandahålls genom detta direktiv. Tillämpningsdokument och tekniska specifikationer enligt artikel 3 och artikel 4.1 i rådets direktiv 89/106/EG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och författningar om byggprodukter⁴³ skall uppfylla de krav som ställs i detta direktiv.~~

↓ ny

Artikel 13

Tillgång till dricksvatten

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 i direktiv 2000/60/EG ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att förbättra allas tillgång till dricksvatten och främja dess användning inom det egna territoriet. Detta ska omfatta samtliga följande åtgärder:
 - (a) Identifiera människor som inte har tillgång till dricksvatten och orsaken till detta (t.ex. att de tillhör en utsatt och marginaliserad grupp), bedöma möjligheterna att förbättra tillgången för dessa människor och att informera dem om möjligheterna att anslutas till distributionsnätet eller om alternativa sätt att få tillgång till dricksvatten.
 - (b) Upprätta och underhålla utomhus- och inomhusutrustning för fri tillgång till dricksvatten på offentliga platser.
 - (c) Främja dricksvatten genom att
 - i) inleda kampanjer för att informera allmänheten om dricksvattnets kvalitet,
 - ii) uppmuntra tillhandahållande av dricksvatten inom förvaltningar och i offentliga byggnader,
 - iii) främja fritt tillhandahållande av dricksvatten i restauranger, personalmatsalar och cateringtjänster.
2. På grundval av den information som samlas in enligt punkt 1 a ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa tillgång till dricksvatten för utsatta och marginaliserade grupper.

Om dessa grupper inte har tillgång till dricksvatten ska medlemsstaterna utan dröjsmål underrätta dem om kvaliteten på det vatten de använder och om alla

⁴³ ECT L 40, 11.2.1989, s. 12. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/68/EEG (ECT L 220, 30.8.1993, s. 1).

åtgärder som kan vidtas för att undvika skadliga effekter på människors hälsa till följd av förorening av vattnet.

Artikel 14

Information till allmänheten

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillräcklig och aktuell information om kvaliteten på dricksvatten finns tillgänglig på nätet för alla försörjda personer, i enlighet med bilaga IV.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla försörjda personer regelbundet och minst en gång om året, och i lämpligaste form (t.ex. på fakturan eller via smarta appar) utan att behöva begära det, får följande information:
 - (a) Information om kostnadsstrukturen för den avgift som tas ut per kubikmeter dricksvatten, inbegripet fasta och rörliga kostnader, med uppgift om kostnaderna för åtminstone följande delar:
 - i) Åtgärder som vidtagits av vattenleverantörer för farobedömningen enligt artikel 8.5.
 - ii) Beredning och distribution av dricksvatten.
 - iii) Uppsamling och rening av avloppsvatten.
 - iv) Åtgärder som vidtagits enligt artikel 13, om sådana åtgärder har vidtagits av vattenleverantörer.
 - (b) Priset på tillhandahållet dricksvatten per liter och kubikmeter.
 - (c) Den volym som förbrukats av hushållet, minst en gång per år eller faktureringsperiod, samt årsförbrukningens utvecklingstrend.
 - (d) Hushållets årliga vattenförbrukning jämfört med genomsnittlig förbrukning för hushåll i samma kategori.
 - (e) En länk till en webbplats med den information som anges i bilaga IV.Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer format och presentationssätt för den information som ska lämnas enligt första stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 20.2.
3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka tillämpningen av direktiven 2003/4/EG och 2007/2/EG.

Artikel 15

Information om övervakning av genomförandet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2003/4/EG och direktiv 2007/2/EG ska medlemsstaterna, med bistånd av Europeiska miljöbyrån, göra följande:
 - (a) Upprätta senast ... [6 år efter sista dagen för införlivande av detta direktiv], och uppdatera vart sjätte år därefter, en datamängd som innehåller information om de åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 13, och om hur stor andel av medlemsstatens befolkning som har tillgång till dricksvatten.

- (b) Upprätta senast ... [3 år efter sista dagen för införlivande av detta direktiv], och uppdatera vart tredje år därefter, en datamängd som innehåller de farobedömningar och riskbedömningar av fastighetsinstallationer som utförts i enlighet med artiklarna 8 respektive 10, inbegripet
- i) de uttagspunkter som avses i artikel 8.1 a,
 - ii) de kontrollresultat som samlats in i enlighet med artikel 8.1 d och artikel 10.1 b, och
 - iii) kortfattad information om åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 8.5 och artikel 10.2.
- (c) Upprätta och årligen uppdatera en datamängd som innehåller kontrollresultat, i fall av överskridanden av de parametervärden som fastställs i delarna A och B i bilaga I, insamlade i enlighet med artiklarna 9 och 11 samt information om de avhjälpande åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 12.
- (d) Upprätta och årligen uppdatera en datamängd som innehåller information om dricksvattenincidenter som har orsakat potentiell fara för människors hälsa, oberoende av om parametervärdena iakttagits, som varat i mer än 10 dagar i rad och som drabbat minst 1 000 personer, inbegripet orsakerna till dessa incidenter och avhjälpande åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 12.

Om möjligt ska rumsliga datatjänster enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2007/2/EG användas för att presentera dessa datamängder.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kommissionen, Europeiska miljöbyrån och Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar har tillgång till de datamängder som avses i punkt 1.
3. Europeiska miljöbyrån ska regelbundet eller efter en begäran från kommissionen offentliggöra och uppdatera en unionsomfattande översikt på grundval av de data som insamlats av medlemsstaterna.

Den unionsomfattande översikten ska, beroende på vad som är lämpligt, omfatta indikatorer för utfall, resultat och effekter av detta direktiv, unionsomfattande översiktskartor och översiktsrapporter för medlemsstaterna.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer format och presentationssätt för den information som ska lämnas i enlighet med punkterna 1 och 3, inbegripet detaljerade krav avseende indikatorer, de unionsomfattande översiktskartor och de översiktsrapporter för medlemsstaterna som avses i punkt 3.

De genomförandeakter som avses i första stycket ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 20.2.

Artikel 16

Tillgång till rättslig prövning

1. Medlemsstaterna ska se till att fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar, organisationer eller grupper av dessa, i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis, har tillgång till ett prövningsförfarande inför en domstol eller ett annat oberoende och opartiskt organ som inrättats genom lag, för att bestrida den materiella eller formella giltigheten av beslut, handlingar eller underlåtenhet som

rör genomförandet av artiklarna 4, 5, 12, 13 och 14, om något av följande villkor är uppfyllt:

(a) De har tillräckligt intresse.

(b) De hävdar att en rättighet kränkts, om detta utgör en förutsättning enligt en medlemsstats förvaltningsprocessrättsliga lagstiftning.

2. Medlemsstaterna ska fastställa i vilket skede beslut, handlingar eller underlåtenhet kan prövas.

3. Vad som utgör tillräckligt intresse och kränkning av en rättighet ska fastställas av medlemsstaterna, i enlighet med målet att ge den berörda allmänheten en omfattande rätt till rättslig prövning.

För detta ändamål ska intresset hos en icke-statlig miljöskyddsorganisation som uppfyller alla krav enligt nationell lag anses tillräckligt i den mening som avses i punkt 1 a.

Sådana organisationer ska också anses ha rättigheter som kan kränkas i den mening som avses i punkt 1 b.

4. Bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 ska inte utesluta möjligheten av ett preliminärt prövningsförfarande inför en förvaltningsmyndighet och ska inte påverka kravet att de administrativa prövningsförfarandena ska vara uttömda innan rättsliga prövningsförfaranden får användas, om detta krav finns enligt den nationella lagstiftningen.

5. Ett sådant prövningsförfarande som avses i punkterna 1 och 4 ska vara rättvist, skäligt, snabbt och inte oöverkomligt kostsamt.

~~6.~~ Medlemsstaterna ska säkerställa att information om tillgången till administrativa och rättsliga prövningsförfaranden görs tillgänglig för allmänheten.

Artikel 17

Utvärdering

1. Kommissionen ska senast den [12 år efter sista dagen för införlivande av detta direktiv], göra en utvärdering av detta direktiv. Utvärderingen ska bland annat baseras på följande faktorer:

(a) Erfarenheterna från genomförandet av detta direktiv.

(b) De datamängder från medlemsstaterna som upprättats i enlighet med artikel 15.1 och de unionsomfattande översikter som sammanställts av Europeiska miljöbyrån i enlighet med artikel 15.3.

(c) Relevant vetenskaplig, analytisk och epidemiologisk information.

(d) Världshälsoorganisationens rekommendationer, om sådana finns.

2. Inom ramen för utvärderingen ska kommissionen särskilt uppmärksamma resultaten av detta direktiv med avseende på följande aspekter:

(a) Den riskbaserade metoden enligt artikel 7.

(b) Bestämmelserna om tillgång till vatten enligt artikel 13.

(c) Bestämmelserna om den information som ska lämnas till allmänheten enligt artikel 14 och bilaga IV.

↓ 1998/83 (anpassad)

Artikel ~~18~~14

Översyn ~~☒~~ och ändring ~~☒~~ av bilagorna

1. Minst vart femte år ska kommissionen se över bilaga I mot bakgrund av vetenskapliga och tekniska framsteg ~~och därvid lämna förslag om nödvändiga ändringar enligt förfarandet i artikel 189 c i fördraget.~~

↓ ny

Kommissionen ska, på grundval av medlemsstaternas farobedömningar och riskbedömningar av fastighetsinstallationer som finns i de datamängder som upprättats i enlighet med artikel 15, se över bilaga II och bedöma om det finns behov av att anpassa den eller införa nya kontrollspecifikationer för dessa riskbedömningar.

↓ 596/2009 artikel 1 och bilaga 2.2

~~2. Minst vart femte år ska kommissionen anpassa bilagorna II och III till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.~~

~~Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 12.3.~~

↓ ny

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 19 med avseende på ändring av bilagorna I–IV vid behov, i syfte att anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen samt för att ange kontrollkrav för farobedömningarna och riskbedömningarna av fastighetsinstallationer i enlighet med artikel 8.1 d och artikel 10.1 b.

Artikel 19

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 18.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [dag då detta direktiv träder i kraft].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 18.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av

den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 18.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

↓ 1882/2003 artikel 2 och bilaga II.29 (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~2012~~

⊠ Kommittéförfarande ⊠

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.⊠ Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011. ⊠
2. När det hänvisas till denna ~~artikelpunkt~~, ⇒ ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 ⇐ ~~artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG⁴⁴ tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.~~
~~Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.~~

↓ 596/2009 artikel 1 och bilaga 2.2

- ~~3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1 5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.~~

↓ 1998/83

Artikel 13

Information och rapporter

- ~~1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att tillräckliga och aktuella uppgifter om kvaliteten på dricksvatten är tillgängliga för konsumenterna.~~

⁴⁴ Rådets beslut nr 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23).

~~2. Utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation⁴⁵ skall medlemsstaterna vart tredje år i syfte att informera konsumenterna offentliggöra en rapport om kvaliteten på dricksvattnet. Den första rapporten skall avse åren 2002, 2003 och 2004. Varje rapport skall omfatta åtminstone sådana enskilda vattentäkter som i genomsnitt tillhandahåller mer än 000 m³ per dag eller berör minst 5 000 personer och skall omfatta tre kalenderår och offentliggöras före utgången av det kalenderår som följer på rapporteringsperioden.~~

~~3. Medlemsstaterna skall översända sina rapporter till kommissionen inom två månader från offentliggörandet.~~

↓ 596/2009 artikel 1 och bilaga 2.2

~~4. Utformningen av och det obligatoriska innehållet i de rapporter som avses i punkt 2 ska bestämmas med särskild hänsyn till de åtgärder som avses i artikel 3.2, artikel 5.2 och 5.3, artikel 7.2, artikel 8, artikel 9.6 och 9.7 och artikel 15.1, och om det är nödvändigt ändras i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 12.2.~~

↓ 1998/83

~~5. Kommissionen skall granska medlemsstaternas rapporter och vart tredje år offentliggöra en sammanfattande rapport om kvaliteten på dricksvattnet inom gemenskapen. Denna rapport skall offentliggöras inom nio månader efter mottagandet av medlemsstaternas rapporter.~~

↓ 596/2009 artikel 1 och bilaga 2.2

~~6. Tillsammans med den första rapporten om detta direktiv enligt punkt 2 ska medlemsstaterna även utarbeta en rapport som ska överlämnas till kommissionen och som ska avse de åtgärder de har vidtagit eller planerar att vidta för att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.3 och bilaga I del B anmärkning 10. Kommissionen ska vid behov lägga fram ett förslag om utformningen av denna rapport i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 12.2.~~

↓ 1998/83

Artikel 14

Tidsram för att iaktta kraven

~~Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att dricksvattnets kvalitet överensstämmer med detta direktiv inom fem år efter det att det har trätt i kraft, utan att det påverkar tillämpningen av anmärkningarna 2, 4 och 10 i bilaga I, del B.~~

⁴⁵ EGT L 158, 23.6.1990, s. 56.

Artikel 15

Synnerliga skäl

1. En medlemsstat får om synnerliga skäl föreligger i fråga om geografiskt avgränsade områden till kommissionen inge en särskild begäran om en längre tidsfrist än vad som föreskrivs i artikel 14. Den ytterligare tidsfristen får inre vara längre än tre år och därefter skall en översyn göras och överlämnas till kommissionen, som mot bakgrund av översynen kan bevilja en andra ytterligare tidsfrist om högst tre år. Denna bestämmelse gäller inte för dricksvatten som säljs i flaskor eller behållare.

2. En sådan begäran, som skall vara vederbörligen motiverad, skall innehålla uppgift om svårigheter som har uppstått och omfatta minst alla de uppgifter som anges i artikel 9.3.

↓ 596/2009 artikel 1 och bilaga 2.2

3. Kommissionen ska behandla begäran i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 12.2.

↓ 1998/83

4. En medlemsstat som utnyttjar denna artikel skall säkerställa att den befolkning som påverkas av dess begäran omedelbart och på lämpligt sätt informeras om resultatet av begäran. Medlemsstaten skall dessutom i fall då det är nödvändigt säkerställa rådgivning till de särskilda befolkningsgrupper, för vilka begäran kan komma att innebära en särskild risk.

↓ ny

Artikel 21

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder senast den ... [2 år efter den dag då detta direktiv träder i kraft] samt eventuella ändringar som berör dem.

↓ 1998/83 (anpassad)

Artikel ~~17~~ 22

☒ Införlivande ☒ Överföring till nationell lagstiftning

1. Medlemsstaterna ska senast den ... [2 år efter den dag då detta direktiv träder i kraft] sätta i kraft de ☒ bestämmelser i ☒ lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa ☒ artiklarna 2 och 5–21 samt i bilagorna I till IV ☒ detta direktiv inom två år från dess

~~ikraftträdande~~. De ska genast ☒ överlämna texten till dessa bestämmelser till ☒ kommissionen ~~om detta~~.

När ~~medlemsstaterna~~ ☒ en medlemsstat ☒ antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. ☒ De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ☒ ~~skall medlemsstaterna själva~~ ☒ och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv ☒ utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna ~~texterna~~ ☒ texten till de centrala ☒ bestämmelser i nationell ~~lagstiftning~~ ☒ rätt ☒ som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel ~~16~~ 23

Upphävande

1. Direktiv ~~80/778/EEG~~ ☒ upphävs med verkan ☒ 98/83/EG i dess lydelse enligt de instrument som anges i del A i bilaga V ska upphöra att gälla från och med den ☒ ☒ [dagen efter det datum som anges i artikel 22.1] ☒ ~~fem år efter det att detta direktiv träder i kraft. Om inte annat följer av punkt 2 påverkar detta upphävande inte~~ ☒, utan att det påverkar ☒ medlemsstaternas skyldigheter ☒ vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt ☒ ~~när det gäller tidsgränserna i bilaga IV för överföring till nationell lagstiftning och tillämpning~~ ☒ av direktiven som anges i del B i bilaga V ☒.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ~~skall förstås~~ ☒ ska anses som hänvisningar ☒ till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VI.

~~När en medlemsstat har satt i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv och har vidtagit de åtgärder som föreskrivs i artikel 14, skall detta direktiv, inte direktiv 80/778/EEG, gälla för kvaliteten på dricksvatten i den medlemsstaten.~~

↓ ny

2. Undantag som beviljats av medlemsstater i enlighet med artikel 9 i direktiv 98/83/EG och som fortfarande är tillämpliga den [sista dagen för införlivandet av detta direktiv] ska fortsätta att gälla till slutet av sin löptid. De får inte förlängas ytterligare.

↓ 1998/83 (anpassad)

Artikel ~~18~~ 24

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska ~~gemenskapernas~~ ☒ unionens ☒ officiella tidning.

Artikel 2519

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På Europaparlamentets vägnar
Ordförande*

*På rådets vägnar
Ordförande*